

Библейски уроци

Евангелието според Павел:

Римляни

Год. 99 Бр. 1

януари - март 2022

Съботни библейски уроци
януари - март 2022

Евангелието според Павел:

Римляни

Съдържание

Предговор

1. Бог протяга ръка към бунтовниците.....	5
2. Всички са грешници.....	10
3. Оправдание – вменена правда (праведност).....	15
4. Плодовете на вярата.....	20
5. Повече не роби на греха.....	25
6. От робство към успех.....	31
7. Победа чрез увереност.....	36
8. Да ценим благоприятните случаи.....	41
9. Всемогъществото на Всемогъщия.....	46
10. Преобразени чрез Божията любов.....	52
11. В сред приятели и врагове.....	57
12. В смирена кротост.....	62
13. Едно финално наследство чрез вяра.....	67

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр. София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пощ. кутия 614

e-mail: sdarm.bg@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

Изучаването в съботното училище това тримесечие е основано върху посланието на апостол Павел християните, живеещи в Рим. Защо изучаването на това послание е така съществено днес?

„В посланието към римляните Павел изложи великите принципи на Евангелието. Изтъкна и своето мнение по въпросите, вълнуващи еврейските и езическите църкви. Посочи, че надеждите и обещанията, които някога принадлежаша на евреите, сега бяха предложени и на езичниците.

С голяма яснота и сила апостолът представи учението за оправданието чрез вяра в Христос. Той се надяваше, че наставлението, изпратено на християните в Рим, можеше да подпомогне и други църкви, но едва ли можеше да предвиди далеч простиращото се влияние на думите си! През всички векове великата истина за оправдание чрез вяра е стояла като могъщ стълб, който да води каещите се грешници към пътя на живота. Това бе светлина, разпръснала тъмнината, обхванала ума на Лутер и разкрила му силата на Христовата кръв, светлина очистваща греха. Същата светлина е водила хиляди натоварени с грях души към истинския Източник на опрощение и мир. Всеки християнин има причина да благодари на Бога за посланието към църквата в Рим.“
Деяния на апостолите, с. 167

Какво е било духовното състояние на цялата човешка раса от падението? Каква е целта на Божия морален закон в плана на спасението? Какво е нашето лично състояние пред Бога? Каква е ролята на вярата в нашето изкупление? Чрез вяра ли се оправдаваме или чрез дела? Има ли някаква заслуга вярата? Анулиран ли е законът чрез вяра или е утвърден? Можем ли да победим греха чрез най-добрите си усилия да спазваме закона? Каква е ролята на Светия Дух в целия процес на нашето възстановяване? Какво трябва да бъде нашето отношение към гражданските власти?

Мартин Лутер заяви в предговора си към коментариите, които написа относно Посланието към римляните: „Това послание наистина е главната част от Новия завет и най-чистото евангелие. То ще бъде съвсем подходящо за един християнин, не само да го знае дума по дума от сърце, но също да го изучава всекидневно, защото то е ежедневна храна за душата. Никога не може да бъде четено или размишлявано твърде много или твърде добре. Колкото по-старателно е обсъждано, толкова по-скъпоценно става то и по-добре се преживява.“

Няма съмнение, че това послание изигра важна роля в реформацията на 16-тото столетие. И сега, като част от последното движение на реформация, ние се нуждаем от едно ясно разбиране на тази „най-скъпоценна вест“ (Св. пр. 91 – англ.)

Господ да благослови богато всички учители и ученици на тази скъпоценна вест.

Съботно – училищен отдел при Генералната конференция

Събота, 8 януари 2022 г. е ден за всеобщ пост за молитва за лично осветение и за успеха на Божието дело.

1 ЯНУАРИ 2022 г.

Дарения от първата събота за Плимутския лидерски колеж

Вдъхновеното перо много пъти повтаря фразата „възпитавайте, възпитавайте, възпитавайте“. Да се отворят нови полета в Господното лозе за колпортьори, за медицински мисионери, за всички младежи.

„Поучавайте младите, оформяйте характера, възпитавайте, възпитавайте, възпитавайте за бъдещия безсмъртен живот.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 582*

Плимутският лидерски колеж (PLC) се стреми да изпълни точно тази мисия. С основа върху мисионерските училища, които бяха създадени от верни братя от региона на Северна Америка, включително училища в Тенеси, Пенсилвания, Колорадо и Калифорния, унията на Западните съединени щати (WUSU) видя ценността да създаде място, където да бъде съсредоточено възпитанието. През 1950 г. за тази цел беше закупен кампус в северната част на Калифорния и понякога беше използван, но сега WUSU иска да го оформи и гарантира, че ще се грижи за това възпитание редовно. В имота, известен на много реформатори по света като Мория Хайтс, сега се помещава кампусът на PLC заедно с редица други църковни институции, включително начално училище и селскостопанска програма. Това е идеалното място в провинцията за училище, което ще подготви младите ни да влязат в полето на мисията и да прогласят последната вест на предупреждение към този свят. С комбинация на кампус и онлайн обучение Плимутският лидерски колеж може да осигури достъп до висококачествено християнско обучение след средно образование за ученици не само в Калифорния, но и по целия свят. Студенти от Северна Америка, както и от Тихоокеанските острови, Африка и Южна Америка са посещавали класове в кампуса. Пандемията ни научи колко е важно да имаме програми, достъпни онлайн, за да отговорим на нуждите на онези, които са били възпрепятствани да идват лично в класовете. И сега, точно когато се събира това дарение, друг клас студенти от целите Съединени щати и от целия свят стартират следващата програма за ускорена евангелизация.

Вашата подкрепа за този проект е жизненоважна. Всяка събрана стотинка ще влезе директно в производството на повече материали, до които ще имате достъп. Това дарение е и инвестиция за вас, вашата местна църква и вашата общност. След като дадете своя щедър принос, продължете да подкрепяте образователната работа, като посетите www.plymouth-college.us и се регистрирате, за да вземете клас в Плимутския лидерски колеж! Постоянно се добавят нови курсове.

Вашите братя от уния Западни съединени щати

Бог протяга ръка към бунтовниците

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Защото, като познаха Бога, не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха; но извратиха се чрез своите мъдрувания, и несмисленото им сърце се помрачи. Като се представяха за мъдри, те глупееха. (Римляни 1:21, 22)**

„Народите в света имаха порочни обичаи и бяха изгубили знанието си за Бога. Някога те Го познаваха, но „не Го прославиха като Бог, нито Му благодариха, но извратиха се чрез своите мъдрувания.“ *Деяния на апостолите, с. 9*

Препоръчвани четива: Римляни 1:18-32; Детско водителство, с. 228-231 (68. *Заливащата вълна на покварата*)

Неделя

20 декември

1. БОЖИЕТО РАЗКРИВАНЕ НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

а. По какви начини Бог се разкрива на човечеството? Римляни 1:18, 19

„Природата и Откровението свидетелстват в еднаква степен за Божието любов. Нашият Баща на небето е източникът на живота, мъдростта и радостта. Погледнете само чудните и прекрасни неща в природата. Помислете за тяхното удивително приспособление към нуждите и щастието не само на човека, но и на всички живи творения. Слънчевата светлина и дъждът, които веселят и освежават земята, хълмовете, моретата и полята, всички те ни говорят за любовта на Твореца. Бог е, Който задоволява ежедневните нужди на всички Свои създания.“ *Пътят към Христа, с. 7*

б. Какво е типичното погрешно разбиране за спасение сред езически народи? Кой го е измислил? Галатяни 2:16; Ефесяни 2:9

„С векове наред Сатана си служеше с езичеството, за да отклонява хората от Бога. (...) Принципът, че човек може да се спаси чрез собствените си дела, лежеше в основата на всяка езическа религия. (...) Сатана е създателят на този принцип и където той се поддържа, там няма преграда срещу греха.“ *Животът на Исус, с. 21*

2. НЯМА ИЗВИНЕНИЕ, АКО БЪДЕШ ИЗГУБЕН

а. Защо никой не може да бъде извинен, ако бъде изгубен? Римляни 1:20; 2:14, 15

„Между езичниците има такива, които се покланят на Бога несъзнателно, на които истината никога не е била пояснена от човек. Все пак такива не ще загинат. Макар да не са били просветени в Божия закон, те са чули гласа Му да им говори чрез природата и са изпълнявали изискванията на закона. Делата им са доказателство, че сърцата им са били докоснати от Светия Дух. Такива ще бъдат признати за Божии чада.“ *Животът на Исус, с. 525*

б. Какво става с онези, които отхвърлят божествената светлина, разкрита им чрез Светия Дух и чрез Божието творение в природата? Римляни 1:21-25

в. Какво ниво на морална деградация накрая достигат онези, които своеволно отхвърлят божествената истина? Римляни 1:26-28

г. Какви други порочни практики са споменати от Павел - и каква ще бъде накрая последицата? Римляни 1:29-32

„Хората не искаха да знаят за Бога и се покланяха пред творенията на собственото си въображение – и като резултат слизаха все по-ниско и по-ниско. Псалмистът описва влиянието, което обожествяването на идолите оказва върху поклонниците. Той казва: „Подобни на тях ще станат онези, които ги правят, както и всеки, който се уповава на тях“ (Пс. 115:8). Закон на човешкия ум е да се преобразява под влиянието на заобикалящата го среда. Човек не може да се издигне по-високо от представите си за истина, чистота и святост. Ако умът му никога не се издига над нивото на човешкото, ако чрез вяра не се извисява да съзерцава безкрайната Мъдрост и Любов, той затъва все повече и повече. Поклонниците на фалшиви богове придаваха на божествата човешки качества и страсти и снижаваха образа за характера си до подобие на грешни човеци. Това ги оскверняваше все повече и повече. (...) „Земята се разврати пред Бога, земята се изпълни с насилие“ (Бит. 6:5, 11, 7). Бог бе дал на хората Своите заповеди като правило за живот, но Неговият закон беше претъпнен и резултатът бе всякакъв възможен грях.“ *Патриарси и пророци, с. 50*

3. ЛИЦЕМЕРИЕ И СЕБЕПРАВЕДНОСТ

а. Какво описание дава Павел относно онези, които осъждат другите? Римляни 2:1-3

„Старанията на хората да спечелят спасението си чрез собствени дела неминуемо ще ги доведат дотам да си съставят човешки заповеди като защита срещу греха. Защото, като виждат, че не могат да изпълнят закона, те си съчиняват правила и предписания, за да се принудят към послушание на себе си. Чрез това обаче мислите се отклоняват от Бога към собственото Аз, любовта към Бога изчезва от сърцето, а заедно с нея и любовта към ближния. Една система от човешки изобретения с нейните неизброими изисквания неминуемо ще заведе поддръжниците си дотам да осъждат според предписаната мярка всички, които не изпълняват тези нареждания. Атмосферата на себелюбието и дребнавото критикуване ще задуши благородните и великодушни чувства и ще превърне хората в честолюбиви съдници и дребнави изобличители.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 130*

„Въпросът за осъждането включва в себе си много нещо. Помнете, че скоро докладът на вашия живот ще се прегледа пред Бога.“ *Свидетелства към църквата, т. 78, с. 70*

б. Как идва покаянието в сърцата ни? Римляни 2:4; Деяния 5:31

„Покаяние като това (на Давид) не можем да постигнем с наши собствени сили; то се случва единствено от Христос, Който се възнесе нависоко и даде дарове на хората. (...)

Към истинско покаяние води само спасяващата сила, която извира от Христос. В едно свое изказване Петър изясни този въпрос на израилтяните, когато каза: „Него Бог издигна с десницата Си да бъде Княз и Спасител, за да даде покаяние на Израил и прощение на греховете.“ Както не можем да се покаем, без Христовия Дух да пробуди съвестта, така не можем и да получим опрощение без Христос.“ *Пътят към Христа, с. 24, 25*

в. От друга страна, какъв е резултатът от непокаяването? Римляни 2:5-11

„Целта, към която той (Сатана) се стреми, е да държи хората в тъмнина и непокаяние, докато се привърши посредническата служба на Христос и за греха няма вече никаква жертва.“ *Великата борба, с. 428*

4. ОТГОВОРНИ ЗА НАШИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ

а. Обяснете справедливото, безпристрастно мерене при Божията присъда. Римляни 2:12, 13; Лука 12:47, 48

„Божият тест за езичниците, които нямат светлината, и за тези, които живеят, където познанието за истината и светлината е изобилно, е съвсем различен. Той приема от тези в езическите страни една фаза на праведност, която не Го удовлетворява, когато се предлага от тези в християнските страни. Той не изисква много там, където не е дадено много.“ *Библейски коментар т. 5, с. 1121*

б. Как могат и стари, и млади да се възползват от кръвта на Христос? Римляни 1:16, 17; 1 Йоаново 1:7

„Господ казва на младите: „Сине мой, дай сърцето си на Мене!“ Спасителят на света желае да има деца и младежи, които посвещават сърцата си на Него. Нека да има голяма армия от деца, верни на Бога, защото са ходили в светлината на Христос, както Христос е светлина. Те ще обичат Господ Исус и за тях ще е наслада да вършат всичко, което Му е угодно. Те няма да проявяват нетърпение, когато са изобличавани, а ще радват сърцата на баща си и майка си чрез своята любезност, търпение и желание да извършват всичко, което могат, за да им помагат да носят отговорностите на ежедневния живот. В детството и младостта те ще бъдат счестени за верни ученици на Христос.“ *Дом и семейство, с. 277*

в. Какво включва нашето предаване на Христос? Матей 16:24

„Христовият кръст е централният стълб, на който виси „една вечна тежина на слава“. „Ако иска някой да дойде след Мене – казва Христос, - нека се отрече от себе си, нека вдигне кръста си, и така нека Ме следва“ (2 Кор. 4:17; Мат. 16:24) Благоуханието на нашата любов към ближния разкрива любовта ни към Бога. Търпеливата служба дава мир на душата. Чрез смирен, прилежен, верен труд се постига благосъстоянието на Израил. Бог поддържа и подкрепва този, който желае да следва пътя на Христос.“ *Деяния на апостолите, с. 253*

5. ИСТИНСКО ОБРЯЗВАНЕ / КРЪЩЕНИЕ

а. Според Павел кой вид обрязване или кръщение е действително валидно? Римляни 2:25-27 Кога едно кръщение е законно? Марк 16:16

„Който вярва в Сина, има вечен живот.“ (...) Благодатта на Христос е, която дава живот на душата. Вн от Христос и кръщението, и всяка друга служба е една безполезна форма.“ *Животът на Исус, с. 132*

б. Кой е истински юдеин или християнин в очите на Бога – в контраст с юдейския народ във времето на Христос? Йоан 3:36; Римляни 2:28, 29

„(Еврейският народ) се представяше като специален, верен народ, който беше облагодетелстван от Бога. Но Христос представи тяхната религия като лишена от спасителна вяра. Тя беше комбинация от сухи, мъчни доктрини, смесени с жертви и приноси. Те бяха много придиричиви към практикуването на обрязване, но не учеха необходимостта от имане чисто сърце. Превъзнасяха Божиите заповеди с думи, но отказваха да ги издигат на практика; и религията им беше само камък за препъване на хората.“ *Ривю енд херълд, 30 април 1895*

„Когато приемем Христос, и в името на Отец, и на Сина, и на Светия Дух, ние се задължаваме да служим на Бога - Отец, Христос и Светия Дух - трите небесни величия и сили, обещава ни се, че всяка способност ще ни бъде дадена, ако изпълняваме кръщелните си обети „да излезем измежду тях и да бъдем (. . .) отделени (...) и да не се докосваме до нечисто“. Когато сме верни на обетите си, Той казва: „Ще ви приема.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1075*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да осъзнаем, когато протягаме ръка към невярващите?
2. Когато моралът в обществото се влошава, защо трябва да изучаваме глава 1 на Римляни?
3. Какво ние като християни трябва всякога да имаме предвид за покаянието?
4. Как сме в опасност да бъдем прекалено самоуверени в духовните постижения?
5. Какво подчертава апостол Павел относно обрязването - и защо?

Всички са грешници

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Понеже всички съгрешиха и не заслужават да се прославят от Бога. (Римляни 3:23)

„Мнозина са измамани относно състоянието на сърцето си. Те не осъзнават, че плътското сърце е измамливо повече от всичко и е отчайващо зло.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 295*

Препоръчвани четива: Римляни 3:9-22 Библейски коментар, т. 6, с. 1069-1072

Неделя

2 януари

1. ТОВА ЗАСЯГА ВСЕКИ ЕДИН!

а. Как обясни Павел действителното състояние и на религиозни, и на не религиозни хора? Римляни 3:9, 10

„Всички имат същото грешно естество. Всички са предразположени да правят грешки. Никой не е съвършен. Господ Исус умря за грешащите, за да могат да бъдат опростени. Не е наша работа да ги осъждаме. Христос не дойде да осъжда, но да спасява.“ *В небесните места, с. 292*

б. Каква диагноза дава Павел за моралното и духовно обществено положение на човечеството - и как тази присъда отеква днес? Римляни 3:11-19

„Душата ми се сломява, когато ми се показва слабостта на хората, смятащи се за Божи народ. Беззаконието преобладава и любовта на мнозинството охладнява. Има малцина християни, които гледат на въпроса в правилна светлина и се контролират, макар че публичното мнение и обичаят не ги осъждат. Колко малко на брой обуздават страстите си, тъй като се чувстват морално задължени да го сторят и защото се боят от Бога! Вишните способности на човека са в робство на апетита и скверните страсти.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 288*

2. ЦЕЛИЯТ СВЯТ ВИНОВЕН ПРЕД БОГА

а. Имайки предвид съвършената праведност на Бога, какво е състоянието на целия свят - включително на всички, които може да се считат за праведни? Римляни 3:19

„(Мнозина) обличат се със собствената си правда и са доволни да постигнат личните си човешки стандарти за характер. Но колко жалко се провалят, когато не достигат божествения стандарт и не успяват сами да изпълнят Божиите изисквания.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 295*

„Целият свят стои осъден пред великия морален стандарт на праведността. Във великия ден на съда всяка душа, живяла на земята, ще получи присъда в съответствие с това дали делата ѝ са били добри или зли в светлината на Божия закон. Всяка уста ще бъде затворена, тъй като кръстът с умиращата си жертва ще бъде представен и истинското ѝ поведение ще бъде видяно от всеки ум, който е бил заслепен и покварен от грях. Грешниците ще стоят осъдени пред кръста, с тайнствената му жертва, превиваща се под неизмеримата тежест на човешкото прегрешение. Колко бързо ще бъде пометено всяко извъртане, всяко лъжливо оправдание! Човешкото отстъпничество ще се появи в неговия отвратителен характер. Хората ще видят какъв е бил техният избор. Тогава те ще разберат, че са избрали Варава вместо Христос, Княза на мира.“ *Знамения на времето, 7 март 1895 г.*

б. Каква е - и не е - ползата от Божия закон? Римляни 3:20

„Чрез закона се познава грехът.“ (1Йоан. 3:4; Римл. 3:20) За да познае греха си, грешникът трябва да изпита характера си според Божия велик мащаб на справедливостта. Законът е едно огледало, което посочва съвършенството на един праведен характер и дава на човека възможност да види собствените си грешки.

Законът открива на човека неговия грях, но той не предвижда никакво лекарство против него. Докато на послушния обещава живот, той обяснява, че смърт е участта на престъпника. Само Христовото евангелие може да го освободи от осъждането или от опетнението на греха. Той трябва да се покае пред Бога, Чийто закон е престъпвал, и да упражнява вяра в Христос, Който е неговата изкупителна жертва. Чрез това той получава опрощение на тогавашните си грехове и става съучастник на божествената природа. Той е едно Божие дете и е получил духа на осиновение, чрез който вика: „Авва, Отче!“ (Римл. 8:15).“ *Великата борба, с. 384, 385*

3. ИЗЛЯТА БЛАГОДАТ

а. Тъй като не можем да бъдем оправдани чрез нашето подчиняване на закона, какъв е единственият начин да бъдем оправдани пред Бога? Римляни 3:21-25

„Вменяването на Христовата праведност идва чрез оправдаваща вяра. Точно това е оправданието, за което Павел толкова горещо апелира. Той заявява: (Римляни 3:20-31 цитирано)

Благодатта е незаслужена милост. Вярващият се оправдава, без да има някаква заслуга, без да има какво да предложи на Бога. Той се оправдава чрез изкуплението, намиращо се в Исус Христос, Който стои в небесните дворове като заместник и гарант на грешника. Но макар че се оправдава поради Христовата заслуга, той не е освободен да върши неправда. Вярата напъпва, разцъфва и дава реколта от скъпоценен плод. (...) Христос и вярващият стават едно и красотата на Христовия характер се разкрива в тези, които са свързани с Източника на сила и любов. Христос е съхранителят на оправдаващата праведност и на освещаващата благодат.“ *Избрани вестни, кн. 1, с. 367, 368*

б. Как може Бог да бъде справедлив и в същото време да оправдава грешника? Римляни 3:26; 2 Коринтяни 5:19, 21

„Бог изяви Своята милост към човеците чрез Исус. Но милостта не отстранява правдата. Законът открива качествата на Христовия характер. Затова нито една точка или рязка от него не може да се промени, за да се удовлетворят нуждите на човека в падналото му състояние. За да изкупи човека, Бог не промени закона, а пожертва Себе Си в лицето на Христос. (...)

Законът изисква праведност – един праведен живот, съвършен характер, а човекът не може да даде това. Той не може да задоволи изискванията на Божия свят закон. Но Христос, идвайки на земята като човек, води свят живот и разви един съвършен характер. Този живот Той предлага като дар на всички, които биха го приели. Неговият живот отговаря за живота на човеците. Така чрез Божието дълготърпение човеците получават опрощение на миналите си грехове. Но има още нещо. Христос внедрява в човеците качествата на Бога. Той изгражда човешкия характер по подобие на божественния, едно изящно произведение от духовна сила и красота. По този начин правдата на закона се изпълнява от вярващия в Христос. Бог може да бъде „справедлив“ и да „оправдава вярващия в Исус“ (Римл. 3:26).“ *Животът на Исус, с. 632*

4. ОПРАВДАНИ ЧРЕЗ ВЯРА

а. До какво заключение дойде Павел след обяснение на нашето оправдание пред Бога? Римляни 3:20, 28; Галатяни 2:16

„Просветени сме от предписанията на закона, но никой човек не може да бъде оправдан чрез тях. Претеглен и намерен недостатъчен е нашият надпис по природа. Но Христос е нашият Посредник и приемайки Го като наш Спасител, ние можем да претендираме за обещанието: „Оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос“ (Римляни 5:1).“ *В небесните места, с. 156*

б. Какво става с тези, които са оправдани чрез вяра? Римляни 3:21; 5:5

„Христос е защитникът на грешника. Тези, които приемат Неговото Евангелие, Го гледат с открито лице. Те виждат връзката на Неговата мисия със закона и признават Божията мъдрост и слава, разкрити от Спасителя. Славата на Христос се разкрива в закона, който е копие на Неговия характер, и Неговото преобразяващо действие се усеща върху душата, докато хората се променят по Неговото подобие. Те са направени съучастници на божествената природа и растат все повече и повече като своя Спасител, напредвайки стъпка по стъпка в съответствие с Божията воля, докато достигнат съвършенство.

Законът и Евангелието са в пълна хармония. Всеки поддържа другия. В цялото си величие законът се изправя срещу съвестта, карайки грешника да почувства нуждата си от Христос като умилостивение за греха. Евангелието признава силата и неизменността на закона. „Не бих познал греха, освен чрез закона“, заявява Павел. Чувството за грях, предизвикано от закона, води грешника към Спасителя. В нуждата си човек може да представи мощните аргументи, осигурени чрез кръста на Голгота. Той може да претендира за праведността на Христос; защото тя се придава на всеки покаял се грешник.“ *Библейски коментар т. 6, с. 1096.*

в. Чрез какъв вид вяра се оправдава грешникът? Римляни 1:17; Галатяни 5:6

„Нека се стремим към онази вяра, която действа чрез любов и очиства сърцето, за да можем да представим характера на Христос пред света.“
Християнско възпитание, с. 93

5. НОВИЯТ ЗАВЕТ**а. Кои обещания са включени в завета на благодатта (новия завет)? Евреи 8:6, 10-13**

„Новият завет“ бе установен на „по-добри обещания“ - обещанието за опрощението на греховете и за Божията благодат, която подновява сърцето и го довежда в хармония с принципите на Божия закон. (Еремия 31:33, 34 цитирано).

Същият закон, който бе издълбан на каменните плочи, бива записан от Светия Дух на плочите на сърцето. Вместо да тръгнем да установяваме своя собствена правда, ние приемаме Христовата правда. Неговата кръв изкупва нашите грехове. Неговото послушание бива прието за нас. Тогава подновеното от Светия Дух сърце ще принася „плодовете на Духа“. Чрез благодатта на Христос ние ще живеем в послушание на Божия закон, написан в сърцата ни. Имайки Христовия дух, ние ще ходим така, както Той е ходил.“ *Патриарси и пророци, с. 250*

б. Кога Божият закон е написан в сърцата ни? Римляни 5:1-5; Псалм 40:8

„Светлината, която грее от кръста, разкрива Божията любов. Тази любов ни привлича към Него. Ако не се съпротивяваме на това привличане, ще бъдем доведени до подножието на кръста в покаяние за греховете, които са разпънали Спасителя. Тогава Божият Дух чрез вяра поражда нов живот в душата, мислите и желанията биват доведени до послушание на Христовата воля, а сърцето и умът се пресътворяват отново по образа на Този, Който действа в нас, за да подчини всичко на Себе Си. Тогава Божият закон се записва в ума и в сърцето и ние можем да кажем с Христос: „Драго ми е, Боже мой, да изпълнявам волята Ти“ (Пс. 40:8).“ *Животът на Исус, с. 128, 129*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо в днешния свят трябва да бъдем много бдителни за моралната чистота?**
2. **Каква е целта на Божия закон?**
3. **Как трябва страданието на Христос на Голгота да повлияе на живота ми?**
4. **Защо имаме такава огромна нужда от Спасител?**
5. **Как мога да живея новозаветния живот?**

Оправдание – вменена правда (праведност)

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Понеже какво казва Писанието: „Авраам повярва в Бога, и това му се вмени за правда“. (Римляни 4:3)

„Правдата, чрез която биваме оправдани, ни се приписва, а тази, чрез която се освещаваме, ни се придава. Първата е нашата препоръка за небето, а втората – нашата годност за небето.“ *Вест към младите, с. 20*

Препоръчвани четива: Избрани вести, т. 1, с. 360-368 (62. *Оправдани чрез вяра*)

Неделя

9 януари

1. АВРААМ ОПРАВДАН ЧРЕЗ ВЯРА

а. Как беше оправдан Авраам пред Бога и какво е писано за неговата вяра? Римляни 4:1-3; Евреи 11:8-10

„Същият този завет бе подновен с Авраам в обещанието: “В твоето потомство ще се благословят всичките народи на земята...” (Бит. 22:18). Обещанието сочеше към Христос. Така го разбираше и Авраам (виж Галатяни 3:8, 16) и се уповаваше на Христос за опрощението на греховете. Точно тази вяра му се счете за праведност.“ *Патриарси и пророци, с. 249*

„Безрезервното послушание на Авраам е едно от най-удивителните доказателства в Библията за вяра. За него тя беше “твърда увереност в ония неща, за които се надяваме – убеждение за неща, които не се виждат” (Евр. 11:1). Разчитайки на божественото обещание, без ни най-малко външно уверение за неговото изпълнение, той остави дом, сродници и родна земя и тръгна, без да знае къде отива, последва Бога там, където щеше да го заведе.“ *Пак там, с. 73*

б. Опиши най-тежкото изпитание на Авраамовата вяра. Евреи 11:17-19

„Тежкият изпит бе далеч по-жесток от изпита на Адам. Съобразяването със забраната, поставена пред нашите първи родители, не изискваше никакво страдание; но заповедта към Авраам изискваше жертва, съпроводена с агонизираща болка. Цялото небе видя с удивление непоклатимото послушание на Авраам. Цялото небе възхвалява неговата вяроност.“ *Пак там, с. 93, 94*

2. ДАВИД ОПРАВДАН ЧРЕЗ ВЯРА

а. Какви молитви отправи Давид към Господ след престъплението си срещу Витсавее и Урия? Псалм 51:1-4; 32:1-5

б. Как реагира Давид, когато пророк Натан му представи ужасното престъпление на греха му? 2 Царе 12:13 (първата част) Как отговори тогава Господ чрез пророка? 2 Царе 12:13 (втората част)

в. Какво разкрива апостол Павел относно Давидовата опитност в резултат на покаянието му? Римляни 4:5-7

„Покаянието на Давид бе искрено и дълбоко. То не бе усилие да се смекчи престъплението. Никакво желание да избегне заплашващата го съдба не вдъхновяваше молитвата. Но той видя колко огромно бе престъплението против Бога, разбра, че бе опетнил душата си. Отврати се от греха си. Молеше се не само за прощение, а за чистота на сърцето. Давид не се отказа отчаяно от борбата. В Божието обещание към каещите се грешници той видя доказателство за своето прощение и приемане. (...)

Макар че Давид бе паднал, Бог го вдигна. Сега той бе в по-пълна хармония с Бога и повече съчувстваше на ближните си, отколкото преди. (...)

Тази страница от историята на Давид е пълна с поучение за каещия се грешник. Тя ни е дадена като една от най-силните илюстрации за битките и изкушенията на човека, за истинското признаване на греха пред Бога и за вярата в нашия Господ Исус Христос. През всички векове тя е била източник на окуражение за падалите в грях души, които са се борили под бремето на вината си. Хиляди Божии деца, предадени в греха, на ръба на отчаянието са си спомняли как искрената изповед на Давид бе приета от Бога, независимо че той пострада от престъплението си. Те се окуражаваха да се покаят и се опитваха отново да тръгнат по пътя на Божиите заповеди. (...)

Господ никога не ще отхвърли истински покаялата се душа.“ *Патриарси и пророци, с. 504, 505*

3. ОПРАВДАНИ ПРЕДИ ИЛИ СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО?

а. Преди обрязването или след обрязването беше оправдан Авраам чрез вяра? Римляни 4:8-10

б. Каква беше целта на обрязването? Римляни 4:11 Каква е целта на кръщението? 1 Петрово 3:18, 21

„Тогава на Авраам бе даден ритуалът на обрязването като “печат на правдата от вяра, която имаше, когато беше необрязан” (Римл. 4:11). Той трябваше да бъде спазван от патриарха и от потомството му като знак на преданост към Божията служба. Отделени по този начин от идолопоклонниците, Авраамовите наследници имаха в обрязването знак, че Бог ги приема за Свое особено съкровище. Този ритуал бе заклеване да изпълняват условията на направения с Авраам завет. Те не биваше да сключват бракове с езичници, защото така щяха да изгубят почитта си към Бога и към Неговия свят закон. Изкусени да живеят грешния живот на другите нации, те щяха да бъдат подмамани към идолопоклонство.“ *Патриарси и пророци, с. 82*

„Христовото възкресение се възпоменава чрез погребването с Него при кръщението, а подобно на Неговото възкресение следва възлизането от водния гроб, за да живеем нов живот.“ *Опитности и видения, с. 172*

„Христос направи кръщението знак за влизане в Неговото духовно царство. Превърна го в положително условие, което трябва да бъде спазвано от всеки, пожелал да признае, че се намира под властта на Отец, Сина и Светия Дух. Преди човекът да открие в църквата своя дом, преди да прекрачи прага на Божието духовно царство, трябва да приеме печата на божественото име „Господ е наша правда“ (Еремия 23:6).

Кръщението е най-тържествено отричане от света. Който се кръщава в тройното име на Отец, Сина и Светия Дух на прага на своя християнски живот, публично заявява, че напуска служенето при Сатана и става член на царското семейство – дете на небесния Цар. Покорява се на заповедта: „Излезте изсред тях и отделете се (...) и не се допирайте до нечисто“. Тогава за него ще се изпълни обещанието: „Аз ще ви приема и ще ви бъда Отец и вие ще Ми бъдете синове и дъщери“ – казва всемогъщият Господ“ (2 Коринтяни 6:17, 18).“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 81*

4. ОБЕЩАНИЯ, ИЗПЪЛНЕНИ ЧРЕЗ ВЯРА

а. Въз основа на какво Бог изпълни обещанията си към Авраам? Римляни 4:13

„А Библията ясно учи, че дадените на Авраам обещания трябва да се изпълнят чрез Христос. Всички, които са Христови, са “Авраамово потомство, наследници по обещание” (Гал. 3:29) - наследници на “наследство нетленно, неоскверняемо и което не повяхва, запазено на небесата за вас” (1 Петрово 1:4) - земя, освободена от проклятието на греха. Защото “царството и владичеството, и величието на царствата, които са под цялото небе, ще се дадат на людете, които са светиите на Всевишния” и “кротките ще наследят земята и ще се наслаждават с изобилен мир” (Даниил 7:27; Пс. 37:11).“ *Патриарси и пророци, с. 104*

б. Какво друго е писано за Авраамовата вяра? Римляни 4:18-22

„Раждането на Захариевия син, както и раждането на Авраамовото дете, а също и случаят с Мария, трябваше да предаде една велика духовна истина - истината, че ние бавно научаваме и лесно забравяме. Сами не сме способни да извършим нищо добро, но това, което ние не можем, е напълно по силите на Бога за всяка покорна и вярваща душа. Чрез вяра бе дадено детето на обещанието, чрез вяра се заражда духовният живот и ние ставаме способни да вършим делата на правдата.“ *Животът на Исус, с. 64*

в. Кой е основният урок, който получаваме от тези факти? Римляни 4:23-25

„Бог е този, Който обрязва сърцето. Цялото дело е Божие отначало до край. Загиващият може да каже: „Аз съм заблудил се грешник, но Христос дойде да потърси и да спаси погиналото. Той е казал: „Не съм дошъл да призова праведните, но грешните на покаяние“ (Марк 2:17). Аз съм грешник и Той умря на голготския кръст, за да ме спаси. Не трябва да оставам нито миг не спасен. Той умря и възкръсна за моето оправдание и ще ме спаси сега. Приемам обещаното от Него спасение.“ *Избрани вестни, кн. 1, с. 362*

5. ВЯРАТА, СЪЩЕСТВЕНА ЗА НАШЕТО ОПРАВДАНИЕ

а. Каква е библейската дефиниция за вяра? Евреи 11:1

„Бог е сметнал за уместно да прощава на грешниците при условие, че имат вяра - не защото вярата извоюва някакви заслуги, които печелят спасението, а защото може да се хване здраво за Христовите заслуги и да получи лекарството за греха. Вярата може да представи съвършеното послушание на Христос на мястото на прегрешенията и недостатъците на грешника. Когато той повярва, че Христос е негов личен Спасител, тогава според непроменимите Си обещания Бог опрощава греха му и го оправдава даром. Каещата се душа осъзнава, че оправданието се дава, защото Христос е умрял за нея и е нейно изкупление и правда като заместник и гарант.“ *Вяра и дела, с. 79*

б. Каква е голямата разлика между вяра и дързост? Ефесяни 2:8; Галатяни 5:6; Яков 2:17

„Ние не спечелваме спасението чрез нашето послушание, защото спасението е доброволен и щедър дар от страна на Бога, който дар трябва да бъде приет чрез вяра. Но послушанието е плодът на вярата. „Знаете, че Той се яви, за да отнеме нашите грехове и в Него няма грях. Всеки, който пребъдва в Него, не съгрешава. Който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал“ (1 Йоан. 3:5, 6). Ето това е истинският белег, единственото мерило; това е пробният камък. Ако пребъдваме в Христос, ако Божията любов обитава в нас, то нашите чувства, нашите мисли, нашите постъпки ще бъдат в хармония с Божията воля, както е изразена в предписанията на Неговия свят закон. „Дечица, никой да не ви заблуждава; този, който върши правда, е праведен, както Той е праведен“ (1 Йоан. 3:7). А праведността, правдата се определя посредством образа на Божия свят закон така, както е изразен в десетте преписания, дадени на Синай.

Онази тъй наречена вяра в Христос, която освобождава човеците от задължението им да бъдат послушни на Бога, не е никаква вяра, а дързост.“ *Пътят към Христа, с. 62*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как вярата ми може да стане по-подобна на вярата на Авраам?
2. Как моето покаяние може да стане по-скоро като това на Давид?
3. Каква трябва да бъде опитността на онзи, който полага обет за кръщение?
4. Защо трябва да не отлагаме да предадем грешния си живот на Спасителя?
5. Как мога да бъда в опасност да изпадна в някаква форма на дързост?

Плодовете на вярата

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос, посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тази благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава. (Римляни 5:1, 2)**

„Когато Божият Дух завладее ума и сърцето, в обърнатата във вярата душа бликва нова песен, защото човек осъзнава, че в неговата опитност е изпълнено Божието обещание, че престъплението му е простено и грехът му - покрит. Той се е покаял пред Бога за нарушенията на божествения закон и е повярвал в Христос, умрял, за да оправдае човека.“ *Деяния на апостолите, с. 216*

Препоръчвани четива: Избрани вести, кн. 1, с. 319-322 (53. Преобразяване чрез вяра и послушание)

Неделя

16 януари

1. ОПРОСТЕН ЧРЕЗ ВЯРА

а. Какво е оправдание и защо то е съществено? Матей 9:2; Римляни 5:1

„Опрощение и оправдание са едно и също нещо. Чрез вярата вярващият преминава от позицията на бунтовник, дете на греха и Сатана, до позицията на верен поданик на Исус Христос, не поради присъща доброта, а защото Христос го приема като свое осиновено дете. Грешникът получава опрощение на греховете си, защото тези грехове се поемат от неговия заместител и Гарант.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1070*

„Какво е оправдание чрез вяра? Това е делото, което Бог извършва, като сваля човешката слава в пръстта и прави за човека онова, което той не може да направи за себе си.“ *Свидетелства за проповедници, с. 340*

б. Каква е надеждата на тези, които са оправдани чрез вяра? Римляни 5:2

„Осигурена е изобилна благодат, за да може вярващата душа да бъде запазена свободна от греха. Цялото небе с неизчерпаемите си богатства е дадено на наше разположение. Трябва да черпим от кладенеца на спасението.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 364*

2. ЦЕЛТА НА ИЗПИТАНИЕТО

а. Защо Бог позволява страдание да дойде върху народа Му? Римляни 5:3, 4; 2 Солунци 1:4

„Когато Той (Бог) допуска страдания, това е за „полза, та да участваме в Неговата святост“ (Евр. 12:10). Всяко страдание, колкото и жестоко и горчиво да изглежда, ще се превърне в благословение за онзи, който го понася с вяра. Тежкия удар, който унищожава радостите на земята, може да бъде средство, за да повдигнем очи към небето. Колко много има, които никога не биха познали Господа, ако страданието не беше ги заставило да потърсят утеха при Него!

Изпитанията на живота са Божии работници, които имат за задача да отстранят от нашия характер всичко нечисто и грубо. Техните удари и очуквания, тяхното изглаждане и полиране са винаги болезнени. Да бъдеш огладан като камък е мъчително, но от това огладане човек излиза добре подготвен, за да заеме мястото си в небесния храм. За безполезен материал Господ не полага такъв грижлив, особен труд. Само Неговите скъпоценни камъни биват подложени на такава шлифовка съобразно мястото, което ще заемат.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 14, 15*

б. Как е написан Божият закон в сърцата ни след оправданието? Римляни 5:5 (Сравнете с Евреи 8:10). Какво ще се види в живота ни? Матей 6:33

„Човешкото същество придобива стойност, когато приеме Христос. Исусовата жертва дава живот и светлина на всички, които Го приемат за свои личен Спасител. Божията любов, изявена чрез Исус Христос, прониква в сърцето на всеки член на Неговото тяло и оживотворява закона на Отец. Така Бог може да живее с човека, а човекът да живее с Бога.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 275*

„Христовото царство трябва да бъде върховно на всеки друг интерес. Божият закон написан на сърцето ни ще подчини собствените ни интереси на онези, които са по-висши и вечни.“ *Библейско ехо, 9 декември 1895*

в. Как Бог показва в пълнота Своята любов към нас? Римляни 5:7, 8

„След като ни прави праведни чрез вменената Христовата правда, Бог ни обявява за праведни и се отнася към нас като такива.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 364*

3. ПОМИРЕНИ ЧРЕЗ КРЪВТА НА ХРИСТОС

а. Как Исус ни освобождава от гнева на закона срещу грешниците? Римляни 4:15; 5:9

„Бог зове за вяра в Христос като наша изкупителна жертва. Неговата кръв е единственото лекарство за греха. Не е Божията воля да бъдете недоверчиви и да измъчвате душата си със страха, че Бог няма да ви приеме, защото сте грешни и недостойни. (. . .) Можете да кажете: „Зная, че съм грешник и това е причината да имам нужда от Спасител. (. . .) Нямам заслуги или доброта, с които да претендирам за спасение, но представям пред Бог изкупващата всичко кръв на безупречния Божи Агнец, Който отнема греха на света. Това е единственият ми довод.“ *Вярата, чрез която живея, с. 102*

„Нашият небесен Баща непрестанно протяга Своята ръка в лицето на Исус Христос, за да кани грешници и паднали. Той желае да приеме всички. За Негова слава е да прощава и на най-големия грешник. Той отнема плячката на силния, избавя пленените и изтръгва главнята от огъня. Спуска златната верига на Своята благодат в най-големите дълбини на човешката поквара и възправя покварената, опетнена от греха душа и я възвишава.“ *По стъпките на Великия Лекар, с. 101*

„Всяко откровение на Бога увеличава способността на душата да познава и да обича. Постоянният копнеж на такава душа е: „Повече от Тебе“ и Духът отговаря: „Много повече“ (Римл. 5:9,10).“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 28*

б. Как Господ прави възможно нашето помирение с Него? Римляни 5:10, 11; Ефесяни 2:13, 14, 16

„Когато видиш страшната чудовищност на греха, когато се видиш такъв, какъвто си всъщност, не се поддавай на отчаянието. Христос дойде да спаси точно грешниците. Ние не сме помирили Бог с нас, но -, о, удивителна любов! – Бог в Христос „примиряваше света със Себе Си“. С най-нежна любов копнее Той за сърцата на Своите грешащи деца. Никой земен родител не може да бъде тъй търпелив към грешките и недостатъците на своите деца, както е Бог към онези, които търси да спаси. Никой не може да умолява тъй нежно престъпника, няма на света човешки устни, които биха могли да произнесат по-нежни увещания към заблудилия се, както Бог прави това. Всичките Му обещания, всичките Му предупреждения са само дихание на неизказана любов.“ *Пътят към Христа, с. 34*

4. ДВАМАТА АДАМОВЦИ

а. Как Павел сравнява първия Адам с втория? Римляни 5:12-14; 1 Коринтяни 15:22, 45-47

„Сатана изкуси Адам в рая и човекът започна да разисква с неприятеля, като по този начин му даде предимство. Сатана упражни своята сила на хипноза над Адам и Ева и тази сила той се опита да приложи и на Христос. Но след като бяха цитирани думи от Писанието, Сатана разбра, че няма шанс да тържествува.“ *Ум, характер, личност, кн. 4, с. 132*

„Поради греха не само човекът, но и Земята попадна под силата на лукавия и трябваше да бъде възстановена чрез плана на изкуплението. При сътворението Адам бе поставен да владее Земята, но поддал се на изкушението, той попадна под силата на Сатана. „...от каквото е победен някой, на това и роб става“ (2 Петрово 2:19). Когато човекът стана пленник на Сатана, владичеството му премина в ръцете на неговия победител. Така Сатана стана „богът на тоя свят“ (2 Кор. 4:4). Той узурпира първоначално даденото на Адам господство върху Земята. Но Христос, заплащайки вината за греха чрез Своята жертва, щеше не само да изкупи човека, но и да възстанови изгубената му власт. Всичко, провалено от първия Адам, щеше да бъде възстановено от втория.“ *Патриарси и пророци, с. 33*

б. Чия праведност оправдава всички покаяли се грешници? Римляни 5:15-18

„След като чрез непослушанието си Адам и Ева донесоха смърт на света, за човешкото семейство бе дадена скъпа жертва. На хората бе придадена по-голяма стойност, отколкото имаха първоначално. Давайки Христос, единородния Си Син като откуп за света, Бог даде цялото небе.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 275*

в. Какво потвърждава Павел относно предишното ни състояние и единствения начин да бъдем направени праведни в Божиите очи? Римляни 5:19

„Само кръвта на Христос може да ни изкупи; единствено Неговата благодат може да създаде в нас чисто сърце и да ни даде възможност да се покоряваме на Божия закон. В Него е единствената ни надежда.“ *Знамения на времето, 9 февруари 1891*

5. ИЗОБИЛНА БЛАГОДАТ

а. Независимо колко съкрушени можем да се чувстваме за дълбочината на нашите грехове, за каква надежда имаме привилегията да се хванем? Римляни 5:20

„Делото на изкуплението ще бъде пълно. Там, където изобилстваше грехът, ще преизобилства Божията благодат. Самата земя, самото поле, за което Сатана претендира, че са негови, ще бъдат не само изкупени, но и възвишени. Нашият малък свят, представляващ поради греха единственото петно в Неговото славно създание, ще бъде издигнат над всички други светове във вселената. Тук, където Божият Син се облече в човешки образ, където Царят на славата живя, страда и умря, тук, когато Той направи всичко ново, Божията скиния ще бъде с човеците, „и Той ще обитава с тях, и те ще бъдат Негови люде, и сам Бог ще бъде с тях, техен Бог“. И през безкрайните векове, когато светиите ще ходят в светлината на Господа, те ще Го хвалят за неизказания Му ДАР – ЕМАНУИЛ, „БОГ С НАС.“ *Животът на Исус, с.13*

„Съкровищата на Христовата благодат са били открити пред църквата и пред света чрез любовта на Бога. „Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, та да не погине всеки, който вярва в Него, но до има вечен живот.“ (Йоан 3:16) Каква удивителна, неизмерима любов, която е накарала Христос да умре за нас, докато още сме били грешници! И каква загуба понася душата, която, разбирайки силните изисквания на закона, не успява да признае, че там, където грехът изобилства, Христовата благодат е много по-изобилна!“ *Служители на евангелието, с. 133, 134*

б. Каква ще бъде финалната ни награда от благодатта? Римляни 5:21

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо оправданието е от значение?**
2. **Защо всеки от нас трябва да се сблъсква с индивидуални неприятности?**
3. **В един угрижен, обезпокоен свят как Евангелието на Христос носи надежда?**
4. **Сравнете и съпоставете двамата Адама.**
5. **Какво трябва да не забравям, когато ме измъчва една виновна съвест?**

Повече не роби на греха

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат. (Римляни 6:14)**

„Изкуплението на Христос не е просто умел начин да бъдат простени греховете ни; това е божествено средство за лечение на прегрешението и възстановяване на духовното здраве. Това е отреденото от Небето средство, чрез което Христовата правда може да бъде не само върху нас, но и в нашите сърца и характери.“ *Библейският коментар, т. 6, с. 1074*

Препоръчвани четива: Римляни 6 (цялата глава); Знамения на времето, 27 януари, 3 февруари 1898 г. „*Познаване на Христос*“

Неделя

23 януари

1. БОЖИЯТА СИЛА В ОПРАВДАНИЕТО

а. Какво става когато един покаял се грешник е опростен? Матей 6:12; Йоан 1:12, 13

„За каещите се има опрощение, защото Христос е „Божият Агнец, Който носи греховете на света“ (Йоан 1:29). Божие обещание гласи: „Ако са греховете ви като мораво, ще станат бели като сняг; ако са румени като червено, ще станат като бяла вълна.“ „Ще ви дам ново сърце“ (...) „Ще вложа вътре във вас Духа Си“ (Исая 1:18; Езек. 36:26-28).“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 12*

„Божие опрощение не е само едно съдопроизводство, при което Той ни освобождава от осъждане. Той не само ни прощава греха, но ни и освобождава от него.“ *Пак там, с. 122*

„Тези, които приемат Христос като опрощаващ греха Спасител, са облечени в Неговата одежда от светлина. Той отнема греха им и им предава Своята праведност. Радостта им е пълна. (. . .)

Този, който истински е обърнат, ще бъде така изпълнен с Божията любов, че ще копнее да предаде на другите радостта, която той самият при тежава.“ *Ръкописи, т. 13, с. 212*

2. МЪРТВИ ЗА ГРЕХА, ЖИВИ ЗА ХРИСТОС

а. След като сме били оправдани чрез вяра, свободни ли сме да живеем в грях? Римляни 6:1, 2

„Чрез истинско покоряване на истината те са осигурили своето призвание и избиране.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1115*

б. Какво в действителност символизира кръщението? Римляни 6:3-5

„Христовото възкресение се възпоменава чрез погребването с Него при кръщението и възлизането от водния гроб подобно на Неговото възкресение, за да живеем нов живот.“ *Опитности и видения, с. 172*

„Всички, които са синове или дъщери на Бога, ще се отричат от скверност и светските похоти. Всички, които заемат позицията си на страната на Господа, като клони от Истинската лоза ще получат храна и ще бъдат стимулирани от Лозата да дават подобен плод. Те ще бъдат в сътрудничество с Бог, според способността си ще се упражняват в благочестие, като ходят в нов живот, което е ежедневно покаяние пред Бога и вяра към нашия Господ Исус Христос.“ *Ревю и херълд, 23 февруари 1897*

в. Кога вярващият умира към греха? 2 Коринтяни 5:14; Римляни 6:6. Как може да запази това преживяване? Римляни 6:11-13; 1 Коринтяни 15:31

„Павловото осветление беше резултат от постоянната борба със себе си. Той каза: „Всеки ден умирам“ (1 Кор. 15:31). Неговата воля и неговите желания всеки ден се бореа с длъжността и волята на Бога. Вместо да следва наклонността, той вършеше Божията воля, колкото и да беше мъчително за собственото му естество.“ *Свидетелства към църквата, т. 8, с. 272*

„Когато излязохте от водния гроб по време на вашето кръщение, вие се изповядахте като мъртви и заявихте, че животът ви е променен - скрит с Христос в Бога. Вие претендирате, че сте мъртви към греха и сте изчистени от вашите наследствени и придобити черти на злото. Продължавайки напред в обряда на кръщението, вие обещахте пред Бога да останете мъртви към греха. Устата ви трябва да остане осветена уста, езикът ви - преобразен език. Трябва да говорите за Божията доброта и да хвалите Неговото свято име. Така трябва да бъдете голяма помощ и благословение за църквата.“ *Библейски коментар, т. 7, с. 908*

3. ПОБЕДАТА ОСИГУРЕНА

а. Какво е свързано със смъртта за греха и Аз-а? Римляни 6: 15-18; Колосяни 3:1-5; 8-10

б. Къде трябва да бъдат съсредоточени нашите привързаности? Колосяни 3:2; Евреи 12:2

„Небето лесно се постига, ако трябва да го спечелим чрез страдания. Винаги трябва да се себеотричаме; Аз-ът да умира ежедневно. Нека Исус единствен да живее в нас, като винаги гледаме славата Му.“ *Опитности и видения, с. 68*

„Ако проповядващите днес Божието слово биха издигнали Христовия кръст по-високо, служенето им би било далеч по-успешно. Ако грешниците могат да бъдат доведени да погледнат сериозно на кръста, ако могат да придобият пълна представа за разпнатия Спасител, те ще осъзнаят дълбочината на Божието съчувствие и вината на греха.“ *Деяния на апостолите, с. 94*

в. Какво уверение е дадено, че можем наистина да победим греха със силата на Исус? Римляни 6:14; 1 Йоаново 5:4; 1 Коринтяни 15:57

„Невъзможно е със свои сили да противостоим на желанията на нашето паднало естество, защото Сатана ще си послужи с него, за да ни изкушава. Христос знаеше, че Сатана ще се възползва от всяка унаследена слабост на човека и чрез прелъстителните си внушения ще се опитва да впримчва тези, които не се уповават на Бога. Поради тази причина Той премина разстоянието, което ние трябва да изминем, за да подготви пътя ни, та да излезем победители. Христос не желае ние да изпадне в неизгодно положение в борбата ни със Сатана. Той не иска да се плашим и обезсърчаваме от нападите на змията, затова ни казва: „Дерзайте, Аз победих света!“ (Йоан 16:33)

Нека този, който се бори със силата на апетита, отправи погледа си към Спасителя в пустинята на изкушението. Вижте мъката Му на кръста, когато извиква: „Жаден съм!“ Всичко това Той понесе, за да можем ние да го понесем. Неговата победа е наша.

Исус се уповаваше на силата и мъдростта на своя небесен Отец. Той казва: „Господ Бог Ми помага; затова не се смущавам“ (Ис. 50:7).“ *Животът на Исус, с. 86*

4. РОБИ НА ГРЕХА СРЕЩУ РОБИ НА ПРАВДАТА

а. Как можем да победим, както Христос победи? 2 Петрово 1:4

„Иде князът на този свят – казва Исус – и в Мене Той няма нищо.“ (Йоан 14:30) В Него нямаше нищо, което да се отзовава на софистиката на Сатана. Той не се съгласяваше с греха и нито с мисъл се поддаваше на изкушението. Така може да бъде и с нас.

Човешкото естество на Христос бе свързано с божественото. Живеещият в него Свети Дух Го правеше способен да води борбата със злото. За да можем и ние да побеждаваме, Той дойде да ни направи участници на божественото естество. И така, докато сме свързани с Него чрез вяра, грехът няма власт над нас. Бог взема ръката на нашата вяра и ни напътва да се хванем с нея здраво за божествената десница на Христос, така че да можем да постигнем съвършенство на характера.“ *Животът на Исус, с. 86*

„Не ще ли приемем враждата, която Христос е поставил между човека и змията?“ *Да мога да Го позная, с. 16*

б. Как Павел описва състоянието на човека, когато се отдели от Бога? Ефесяни 2:1-3; Римляни 6:20, 21 Какво става обаче, когато се предадем на Христос? Римляни 6:19, 22, 23

„Сатана действа в чадата на непокорството. Той не само има достъп до умовете им, но може да работи и чрез тяхното влияние – съзнателно и несъзнателно – за да подтиква и други към непослушание.“ *Избрани вестни, кн. 1, с. 85*

„Когато душата се предава на Христос, нова сила завладява новото сърце. В него настъпва една промяна, която сам човек никога не може да извърши. Тя е едно свръхестествено дело и внася свръхестествен елемент в човешкото естество. Душата, която се предава на Христос, става Негова крепост, която Той държи в един разбунтуван свят. В тази крепост Той иска да се признава само Неговият авторитет. Намиращата се така под небесно владение душа е непревземаема от силата на Сатана. Но ако не се подчиним на ръководството на Христос, ние ще бъдем завладени от лукавия. Ние биваме неизбежно под властта на едната или другата от двете велики сили, които се борят за върховенството на света. За нас не е необходимо да пожелаем да служим на царството на тъмнината, за да попаднем под неговата власт. Достатъчно е само да сме небрежни по отношение нашето присъединяване към царството на светлината. Ако не се свържем с небесните сили, Сатана ще завладее сърцето ни и ще го направи свое жилище.“ *Животът на Исус, с. 256, 257*

5. ДАРЪТ НА ВЕЧНИЯ ЖИВОТ

а. Какво е обещано на онези, които постоянно вярват в Христос? Колосяни 1:21-23; Римляни 6:23 (втората част)

„Когато се уповаваме на Исус Христос, превръщайки послушанието си в праведност, Божии ангели действат в сърцата ни и ги правят праведни.“
Избрани вестни, кн. 1, с. 85

б. Как Христос определи вечния живот в ходатайствената Си молитва - и при какви условия е възможен вечният живот? Йоан 17:3; 1 Йоан 5:12, 13, 20

„(Йоан 17:3 цитирано) Тези думи означават много. Само чрез познаване Христос, можем да познаем Бога. Изпратеният от Бога призовава всички да се вслушат в тези думи. Те са Божиите думи и всички трябва да внимават; защото от тях ще бъдат съдени. Да познаваш Христос спасително означава да бъдеш оживен чрез духовното знание, да практикуваш словата Му. Без това всичко останало е без стойност.“ *Знамения на времето, 27 януари 1898*

„Едно познание за Бога ще съставлява вид знание, което ще бъде толкова трайно, колкото и вечността.“ *Основи на християнското образование, с. 392*

„Въпреки че познаваме Христос в смисъл, че Той е Спасителят на света, то означава повече от това. Трябва да имаме лично познание и опитност в Христос Исус, познание за Христос от опит, какво е Той за нас и какво сме ние за Христос. Това е опитността, от която всеки се нуждае. Сега аз не мога да я имам за никой от вас, нито вие можете да я имате за мен. Работата, която трябва да бъде извършена за нас, трябва да бъде чрез проявлението на Светия Божи Дух върху човешките умове и сърца. Сърцето трябва да бъде очистено и осветено.“ *Този ден с Бога, с. 213*

„Да познаваш Бога означава да Го обичаш.“ *Животът на Исус, с. 9*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Тъй като Създателят създава в мен ново сърце, какво се случва с приоритетите ми?
2. С едно ново сърце какво става с начина, по който говоря?
3. Какво става, докато продължавам да насочвам своите склонности към Христос?
4. Каква е моята човешка природа без Христос и какво се променя, когато напълно предам волята си на Христос?
5. Защо е толкова важно за мен да познавам Исус като мой Приятел и Спасител?

5 ФЕВРУАРИ 2022 г.

Дарения от първата събота за подпомагане на социалните помощи

„Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.“ (Матей 25:40).

„Тук Исус се уеднаквява със Своите страдащи люде. „Аз бях Гладният и Жадният. Аз бях Странникът! Аз бях болен. Аз бях Затвореният! Когато вие се наслаждавахте на изобилните си трапези, Аз умирах от глад в бордеите или по улиците, недалеч от вас. Докато вие държахте заключени своите домове с мебелираните си, но необитавани стаи, Аз нямах къде да положа главата Си. Вашите гардероби бяха пълни с многобройни дрехи, които вие сменяхте непрестанно и за които харчихте толкова средства, които можехте да дадете на бедните, а Аз бях окаян и ходех в дрипи. Когато се радвахте на добро здраве, Аз бях болен. Зла участ Ме хвърли в затвора и окова ръцете Ми във вериги, прекърши духа Ми и Аз бях лишен от свобода, докато вие се разхождахте свободни.“ Вижте как в тези думи Исус разкрива единството, което съществува между Него и страдащите Му деца.“ *Чудото на благодетелността*, с. 27, 28

За съжаление, много от нашите братя по света са сред тези малки, споменати по-горе. Освен тези в регионите, опустошени от природни бедствия, епидемии и пандемии, мнозина живеят в крайна бедност, причинена от граждански войни, политически конфликти и други реални социални трагедии, където вдовиците и сираците са много. Отделът за социално подпомагане към Генералната конференция работи не само за задоволяване на най-насъщните нужди, като храна, облекло и здраве, но и за създаване на алтернативни източници на доходи - насърчаване на малките предприятия в общността, стопанства и пекарни, както и изграждане на училища и закупуване на селскостопански инвентар и семена - всички с цел намиране на начини за съдействие за по-добри условия на живот, без да се разчита на външна помощ. Това е предизвикателство, но ние вярваме в божественото осигуряване и сме укрепени от финансовата подкрепа на нашите братя по целия свят. Днес, като даваме, нека си спомним, че служим на „един от най-малките“ от тези малки братя. Молим, бъдете щедри и себеотрицателни; направете жертва, ако е необходимо. Нека вложим най-доброто от себе си в това дарение, за да можем, когато имаме привилегията да срещнем нашия Спасител, да бъдем сред онези, които имат радостта да чуят: „На Мене сте го направили!“

Отдел за социални грижи към Генералната конференция

От робство към успех

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Понеже това, което бе невъзможно за закона, поради туй, че бе отслабнал чрез плътта, Бог го извърши като изпрати Сина Си в плът подобна на греховната плът и в жертва за грях, и осъди греха в плътта, за да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим, не по плът, но по Дух. (Римляни 8:3, 4)

„Християнският живот не е едно видоизменение на стария, а едно преобразяване на естеството. Той е едно умирање към личното Аз, към греха, един съвсем нов живот.“ *Животът на Исус, с. 125*

Препоръчвани четива: Библейски коментар, т. 6, с. 1076 – 1078

Неделя

30 януари

1. ЕДНА ИЛЮСТРАЦИЯ

а. Какво беше състоянието на Древния Израил, когато се опитаха да се покоряват на Божия морален закон със собствената си сила? Римляни 10:1-3

„Людете не осъзнаваха греховността на собствените си сърца и че без Христос е невъзможно да спазват Божия закон.“ *Патриарси и пророци, с. 250*

б. Каква нагледна илюстрация използва Павел, за да обясни отношението между човешкото естество и Божия морален закон, и как можем да бъдем мъртви към осъждението на този закон? Римляни 7:1-4

„Отвърнете очите си от несъвършенствата на другите и ги насочвайте постоянно към Христос. С разкаяно сърце изучавайте Неговия живот и характер. Необходимо е не само да бъдете по-просветлени, но и съживени, за да можете да виждате гощавката, която е пред вас, и да ядете и пиете плътта и кръвта на Божия Син, което е Неговото Слово. Като вкусите доброто Слово на живота, като се храните от хляба на живота, можете да видите силата на един бъдещ свят и да бъдете създадени наново в Христос Исус.“ *Този ден с Бога, с. 46*

Дарения от първата събота - за подпомагане на социалните помощи

2. ПАВЕЛ УМРЯ, НЕ ЗАКОНЪТ

а. Каква е главната цел на моралния закон? Римляни 7:7-9

„(Римляни 7:7-9 цитирано) Тогава грехът се появи в истинската си отвратителност и самочувствието (на Павел) изчезна. Той стана смирен. Вече не си приписваше доброта и заслуги. Престана да мисли по-високо за себе си, отколкото трябваше, и приписваше цялата слава на Бог. Вече не беше амбициран за величие. Престана да иска да си отмъщава и вече не беше чувствителен към упреци, пренебрежение или презрение. Вече не търсеше земно съдружие, обществено положение или чест. Не унижаваше другите, за да издигне себе си. Той стана благ, снизходителен, кротък и смирен на сърце, защото беше научил урока си в училището на Христос. Говореше за Исус и Неговата несравнима любов и израстваше все повече и повече в Неговия образ. Насочи цялата си енергия да печели души за Христос. Когато изпитание го връхлиташе поради себеотрицателната му работа за душите, той се прекланяше в молитва и любовта му към тях се увеличаваше. Животът му беше скрит с Христос в Бога и той обичаше Исус с цялата пламенност на естеството си. Всяка църква му беше скъпа; всеки член на църквата бе човек от личен интерес за него; защото той гледаше на всяка душа като на изкупена с Христовата кръв.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1076*

б. Опиши ранната опитност на Павел с Божия закон. Римляни 7:10-12

„Апостол Павел, разказвайки опитността си, представя важна истина относно работата, която трябва да бъде извършена при обръщането. Той казва: „Някога бях жив без закона“ - не чувстваше осъждане. „Но когато дойде заповедта“, когато Божият закон убеди съвестта му, „грехът оживя, а пък аз умрях.“ Тогава той се видя грешник, осъден от божествения закон. Забележете, Павел бе който умря, а не законът.“ Пак там.

в. Обяснете конфликта между закона и грешника. Римляни 7:13-17

г. Опишете борбата на плътския ум, търсещ собствената си праведност. Римляни 7:18-21

3. ЕДИНСТВЕНИЯТ ИЗХОД

**а. Как покаяният вярващ счита моралния закон на Бога? Римляни 7:22
От друга страна, какво осъзнава за себе си? стих 23**

„Който се старее да спечели небето чрез дела от спазването на закона, той се опитва невъзможното. Няма гаранция за този, който има само една законническа религия, една форма на благочестие.“ *Животът на Исус, с. 125*

б. Какво бе печално установил Павел за своето духовно състояние - и как това се повтори и от ранните адвентни вярващи? Римляни 7:24

„Грешници чувстваха съвестите си пробудени. „Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идващ на света“ (Йоан 1:9), осветли дълбоко душите им и скритите неща на тъмнината станаха явни. Едно дълбоко убеждение обхвана техните духове и сърца. Те бяха убедени в греха, правдата и идещия съд. Получиха понятие за правдата на Йехова и се ужасиха при мисълта да се явят в своята вина и нечистота пред Онзи, Който познава сърцата. В душевния си страх те викаха: „Кой ще ме избави от тялото на тази смърт?“ (Римл. 7:24).“ *Великата борба, с. 379*

**в. Къде само може да се намери надежда? Римляни 7:25 (първата част).
И все пак накъде клони естеството, човешкият поток на мислене - и
защо е необходимо драстично да се промени? Римляни 7:25 (втората
част); Исая 55:7**

„С ума си служим на Божия закон, но умовете на мнозина служат на света. Докато мислите им са заети със земните неща и със себеугаждане, те не могат да служат на Божия закон.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 138*

„Трябва да разберем, че е крайно необходимо себелюбието в нас да умре. Разпъването на личното Аз ще постави душата в близост до Бога. Умолявам всички, които изповядват, че са християни, да умъртвят в себе си личните интереси, за да се възродят в нов живот чрез силата на Светия Дух. Сатана работи с цялата измама на нечестие, намиращо се в онези, които погиват. Всеки ден се нуждаем от преобразяващата Божия сила, иначе не бихме могли да вървим след Христос. Когато умът бива просветен по отношение на чистота и освещение, и сърцето отговори на призивите на Светия Дух, в резултат на това ще преживяваме едно всекидневно обръщане към Бога.“ *Поглед нагоре, с. 269*

4. СЕГА, БЕЗ ОСЪЖДАНЕ

а. След безусловното, пълно предаване на ума на Христос, какво в крайна сметка можа да заяви Павел - и ранните адвентни вярващи? Римляни 8:1, 2

„Когато им бе разкрит кръстът на Голгота с неговата неизмерима жертва за греховете на човечеството, те съзнаваха, че нищо друго, освен заслугите на Христос, не би било достатъчно, за да изкупи престъпленията им; само те можеха да примирят отново човека с Бога. Във вяра и смирение приеха те Божия Агнец, Който отнема греховете на света. Чрез Исусовата кръв те имаха опрощение на досегашните си грехове.“ *Великата борба, с. 379*

„Докато животът на християнина се отличава със смирение, при това не трябва да се забелязва опечаленост или самоунижение. Привилегия на всеки един е да живее тъй, както е угодно на Бога, и Той може да го благослови. Нашият Небесен Баща не иска ние винаги да се чувстваме осъдени в тъмнина. Не е никакво доказателство за истинско смирение, ако вървим с наведена глава и със сърца, изпълнени с мисли за себе си. Ние можем да идваме при Исус, да се оставим да бъдем очистени от Него и да устояваме пред закона без срам и угризение на съвестта. (Римляни 8:1 цитирано).“ *Пак там, с. 392*

б. Къде намираме свобода от греха и как Павел намери освобождение от „греховните страсти“? Римляни 8:3 Сравни с 7:5 и 8:2

„Същата тази възкресяваща сила е онази, която оживотворява и „мъртвата в престъпления и грехове“ душа (Ефес. 2:1). Този дух на живот в Христос Исус, „силата на Неговото възкресение“, освобождава хората от закона на греха и смъртта. (Фил. 3:10) Силата на злото се сломява и чрез вяра в Христос душата се опазва от грях. Който разтваря сърцето си за Божия Дух, става участник на онази мощна сила, която ще изведе тялото му из гроба.“ *Животът на Исус, с. 157*

„Не бива да мислим, че собствените ни качества и заслуги ще ни спасят. Христовата благодат е единствената ни надежда за спасение. (...) Когато изцяло се уповаваме на Бога, когато разчитаме на Исусовите заслуги, като опрощаващ греха Спасител, ще получим желаната от нас помощ.“ *Вяра и дела, с. 26*

„Има нужда от хора, които ще обичат Бога, които няма да имат една, закърняла, недоразвита религия, но винаги ще получават ново снабдяване с благодат, духовност и енергия, изпълнявайки Божиите заповеди.“ *Ривю енд херълд, 19 юни 1888*

5. ПЛЪТТА СРЕЩУ С ДУХА

а. Какъв е изборът на онези, които са „родени отново“? Римляни 8:4-9

„Ниските страсти се пораждат в тялото и действат чрез него. Думите „плът“ или „плътски“, или „плътски похоти“ обхващат долното, покварено естество. Самата плът не може да действа противно на Божията воля. Заповядано ни е да разпънем плътта с нейните похоти. Как да го направим? Да нанасяме болка на тялото? Не, но да умъртвим изкушението, което ни кара да грешим. Мисълта, която покварява, трябва да бъде прогонена. Всичките ни мисли трябва да бъдат предадени на Исус Христос. Всички чувствени наклонности да бъдат подчинени на по-висшите сили на душата. На най-върховното място трябва да стои любовта към Бога. Христос трябва да заема престола несподелен с друг. Трябва да считаме телата си за Негово изкупено притежание. Органите на тялото трябва да станат оръдия на правдата.“ *Дом и семейство, с. 117*

б. Какво е духовното ни състояние, ако се ръководим от Светия Дух? Римляни 8:10-14; 1 Йоаново 4:7

„Нашата ограничена воля трябва да бъде подчинена на волята на Безграничния. Човешката воля трябва да се съедини с божествената. Това ще ни доведе на помощ Светия Дух; и всяко завоевание ще клони към възстановяване на изкупеното Божие притежание, към възстановяване на Неговия образ в душата.“ *Нашето високо призвание, с. 153*

„Христос поставя спасението на човека в зависимост не от устното му вероизповедание, а от вярата, която се изявява в дела на правдата. От Христовия последовател се изискват дела, а не само голи думи; защото делата правят характера. (Римл. 8:14 цитирано). Не онези, чиито сърца са затрогнати от Духа, които от време на време се поддават на Неговата мощ, а тези, които са водени от Духа, са Божи чада.“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 158*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво означава да си „свързан“ с Христос?
2. Какво става, когато се опитваме да следваме Божия закон със собствените си сили?
3. Къде трябва да бъде умът ни, когато се стремим да следваме Христос?
4. Каква добра новина се въвежда в началото на Римляни глава 8?
5. Как трябва да продължим да растем в опитността, показана в Римляни глава 8?

Победа чрез увереност

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Защото не сте приели дух на робство, та да бъдете пак на страх, но приели сте дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва Отче! (Римляни 8:15)**

„Само Христовото евангелие може да го освободи от осъждението или опетнението на греха. Той трябва да се покае пред Бога, Чийто закон е престъпвал, и да упражнява вяра в Христос, Който е неговата изкупителна жертва. Чрез това той получава опрощение на дотогавашните си грехове и става съучастник на божественото естество.“ *Великата борба, с. 384, 385*

Препоръчвани четива: Римляни 8:15-39; Избрани вести, кн. 1, с. 306-313 (50. Елате, потърсете и намерете; 51. Съединени с живата Лоза)

Неделя

6 февруари

1. БОЖИИ ДЕЦА

а. Кога и как ние, които сме естествено „чада на гнева“ (Ефесяни 2:3), ставаме деца на Бога? Йоан 1:12, 13; Римляни 8:15

„Най-скъпият дар, който Небето трябваше да даде, е даден, „за да бъде Бог праведен и че оправдава този, който вярва в Исус“. За да бъдат хората чрез този дар спасени от гибелта на греха, за да станат Божии деца, Павел казва: „... а сте приели дух на осиновение, чрез който и викаме: Авва, Отче!“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 723*

„Чрез този акт на вярване Бога Светият Дух поражда в твоето сърце един нов живот. Ти си като новородено дете в Божието семейство и Той те обича така, както обича Сина Си.“ *Пътят към Христа, с. 53*

б. След като сме били приети да бъдем Божии деца, каква трябва да бъде нашата опитност? Галатяни 5:16; Колосяни 2:6

„Сега, след като се отдал себе си на Исус, не се дърпай назад, не се отклонявай от Него, но ден след ден казвай: „Аз съм Христов; аз съм отдал себе си на Него“. Моли Го да ти даде Духа Си и да те пази чрез Своята благодат. Както си станал Неговото дете, като си отдал себе си на Бога и постоянно вярваш в Него, така трябва и по-нататък да продължиш да живееш в Него.“ *Пак там*

2. ХАРАКТЕРИСТИКИТЕ НА БОЖИИТЕ ДЕЦА

а. Как Библията описва истинските Божии деца? 1 Йоаново 3:1-3; 1 Петрово 1:13-16

„Апостолът (Петър) се стараеше да поучава вярващите колко важно е да се опази умът да не се отвлича в забранени теми или да се прахосват силите му за дребни неща. Тези, които не искат да паднат като плячка на сатанинските измами, трябва да пазят добре пътищата към душата си. Трябва да избягват четене, гледане или слушане на неща, подбуждащи нечисти мисли.“ *Деяния на апостолите, с. 235*

б. Какви плодове трябва да се откриват в живота на Божиите деца? Галатяни 5:22, 23; Римляни 8:16, 17

„Не може да има израстване или плодородие в един живот, който е съсредоточен в себе си. Ако сте приели Христос като личен Спасител, трябва да забравите себе си и да се опитате да помогнете на други. Говорете за любовта на Христос, разкажете за Неговата доброта, изпълнявайте всяко дело, с което я представяте. Носете бремето на душите в сърцата си и с всички сили се старайте да спасите изгубеното. Когато получите Христовия Дух, Духа на несебелюбивата любов, и работите за други, вие ще израстете и ще принесете плод. Добродетелите на Духа ще узряват в характера ви. Вярата ви ще нараства, убежденията ще се задълбочават, любовта ви ще се усъвършенства. Все повече и повече ще излъчвате христоводобие във всичко, което е истинно, благородно и добро.

„А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, против такива няма закон“ (Гал. 5:22-23). Този плод никога не може да погине, но ще даде според вида си жетва за вечен живот.

„А когато узрее плодът, начаса изпраща сърпа, защото е настанала жетва“. Христос с горещ копнеж очаква собственото Си проявление в Своята църква. Когато Неговия характер се възпроизведе съвършено в народа Му, тогава Той ще дойде, за да ги обяви за Свое притежание.“ *Христови притчи, 34*

в. Как Павел обяснява плода на Духа - чиста безкористна любов, известна като милосърдие? 1 Коринтяни 13:4-8?

„Любовта „... не се радва на неправдата, а се радва заедно с истината, всичко премълчава, на всичко хваща вяра, на всичко се надява, всичко търпи“. Такава любов „никога не отпада“. Никога не може да загуби стойността си. Тя е небесно качество. Като скъпоценно съкровище трябва да бъде внесена от своя притежател през портите на Божия град.“ *Деяния на апостолите, с. 143*

3. РЪКОВОДЕНИ И УПЪЛНОМОЩЕНИ ОТ СВЕТИЯ ДУХ

а. Какво прави Светият Дух за Божиите деца? Римляни 8:26, 27

„Христос, нашият Ходатай, и Светият Дух непрестанно се застъпват за човека, но Духът не моли за нас, както прави това Христос, Който представя пролятата Си кръв. Духът действа върху сърцата ни, привличайки нашите молитви и покаяние, хвалебствия и благодарности. Излизащата от устните ни благодарност е резултат от действието на Духа, Който докосва струните на душата със свети спомени и събужда музиката на сърцето.

Религиозните служби, молитвите, хвалебствията, молитвата на изповед за греха се издигат от истинските вярващи като тамян към небесното светилище, но тъй като минават през поквареността на човешкото естество, те са така омърсени, че ако не бъдат очистени с кръв, никога не могат да имат стойност пред Бога. Издигат се към небето, без да имат безукорна чистота, и ако Застъпникът, Който е отдясно на Бога, не ги представи и не ги очисти чрез правдата Си, няма да бъдат приети от Господа. Тамянът от земните светилища трябва да бъде примесен с очистващите капки от кръвта на Христос. Той държи пред Отец кадилница със собствените Си заслуги, които не са опетнени от земна поквара. Събира в него молитвите на хвала и изповедите на народа Си и към тях прибавя безукорната Си правда. Тогава, примесен с благоуханието на заслугите на Христовото изкупление, тамянът се издига пред Бога като нещо напълно приемливо. След това се получава благосклонен отговор.

О, да можеха всички да разберат, че послушанието, разкаянието, хвалението и благодарността трябва да бъдат поставени в огъня на Христовата правда! Ароматът от тази правда се издига като облак около умилостивилицето.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 317, 318*

б. Ако поддържаеме постоянна връзка с Христос, какво обещава Той да прави заради нас? Филипяни 1:6; 1 Йоаново 2:1

„Често пъти ще трябва да падаме на колене и да плачем за нашите слабости и грешки при нозете на Исус; но не трябва да се обезсърчаваме. Даже ако сме победени от неприятеля, ние не сме отхвърлени, не сме изоставени или отблъснати от Бога. Не! Христос стои отдясно на Бога и винаги ходатайства за нас.“ *Пътят към Христа, с. 65*

4. БОЖИЯТА ЦЕЛ ЗА НЕГОВИТЕ ДЕЦА

а. Как Божието мъдро провидение ръководи всяко нещо заради Неговите деца? Римляни 8:28

„Присъствието на Отец обкръжаваше Христос и Него не Го докосваше нищо, освен онова, което безкрайната Любов допускаше за благословение на човеците. Тук беше източникът на утехата за Него; тук е той и за нас. Който е изпълнен с Христовия дух, пребъдва в Христос. Ударът, насочен срещу него пада върху Спасителя, Който го обгръща с присъствието Си; и каквото и да дойде върху него, идва от Христос. Той няма нужда да се противи на злия, защото Христос го защитава. Нему не може да се случи нищо лошо, освен онова, което Господ допусне, и „знаем, че на онези, които любят Бога и са призвани по Неговата воля, всичко съдейства за добро“ (Римл. 8:28).“ *Мисли от планината на блаженствата, с. 77, 78*

„Разгледайте историята на Йосиф и тази на Даниил. Господ не отстрани атаките на човеците, с които те искаха да им причинят зло; но Той направи така, че всички тези хитри лукавства да послужат за доброто на онези, които всред изпитания и борби запазиха вярата и верността си.“ *По стъпките на Великия Лекар, с.351, 352*

б. Докато Бог знае бъдещето на всеки един, какво Той предопределя за живота на Своите деца? Римляни 8:29; Йоан 1:12

„Чудесни възможности се представят за всеки един, който има вяра в Христос. Не са изградени стени, за да възпрепятстват някоя жива душа от спасение. Предопределението или избирането, за които Бог говори, включва всички, които ще приемат Христос като личен Спасител, всеки, който ще се върне към своята лоялност, за да се съобрази напълно с всички Божии заповеди. Това е действителното спасение на особени люде, избрани от Бога измежду човеците. Всички, които желаят да бъдат спасени от Христос, са избрани от Бога. Покорните са предопределени от основаването на света.“ *Евангелски вестител, 11 юни 1902*

в. Обяснете стъпка по стъпка процеса, който се извършва за нас. Римляни 8:30

„Призоваване и оправдаване не са едно и също. Призоваването е привличане на грешника към Христос. То се извършва чрез действието на Светия Дух върху сърцето. Духът показва греха и приканва към покаяние.“ *Избрани вести, кн. 1, с. 390*

5. ПЕСЕН НА ПОБЕДА

а. Как Божието Слово ни уверява за победа – и как беше направено това възможно? Римляни 8:31, 32

б. Какво върши Бог за нас, когато сме свързани с Него? Римляни 8:33-39

„В горните дворове Христос се застъпва за Своята църква, застъпва се за онези, за които е платил изкупителната цена с кръвта Си. Векове, епохи никога не могат да понижат стойността на Неговата изкупителна жертва. Нито живот, нито смърт, нито височина, нито дълбочина могат да ни отделят от любовта на Бога, Която е в Христос Исус. Не защото ние се държим за Него толкова здраво, а защото Той ни държи. Ако нашето спасение зависеше от собствените ни усилия, ние не бихме могли да се спасим, но то зависи от Този, Който стои зад всички обещания. Ние може видимо слабо да се държим за Него, но любовта Му е любов на по-големия брат и докато ние поддържаме близост, никой не може да ни грабне от ръката Му.“ *Деяния на апостолите, с. 250*

„Когато Христос взе на Себе Си човешкото естество, Той свърза човечеството със Себе Си чрез една връзка на любов, която никога не би могла да бъде разкъсана от която и да било сила, с изключение на силата на избора на самия човек. Сатана постоянно ще представя различни примамки, за да ни склони да прекъснем тази връзка – да изберем да се отделим от Христос. Ето къде е нужно да бдим, да се борим, да се молим, та нищо да не може да ни омае така, че да изберем друг господар; защото ние винаги сме свободни да направим това. Но нека държим очите си постоянно насочени към Христос и Той ще ни пази. Докато гледаме на Исус, ние сме в безопасност. Нищо не ще може да ни откъсне от Неговата ръка. Чрез постоянно гледане към Христос, ние „се преобразяваме в същия образ от слава в слава, от Духа Господен“ (12 Кор. 3:18).“ *Пътят към Христа, с. 74*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Каква промяна настъпва, когато сме приети в Божието семейство?**
- 2. Опишете характерните плодове на осиновените в Неговото семейство.**
- 3. Опишете дейността, която Божеството сега извършва заради нас.**
- 4. Защо не е нужно да се стресираме, когато сме изправени пред неочаквани трудности?**
- 5. Какво става, когато съсредоточаваме погледа си върху Исус?**

Да ценим благоприятните случаи

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: И тъй, какво? Да речем ли, че има неправда у Бога? Да не бъде! (Римляни 9:14)

„Условията за придобиване на милост от Бога са прости и ясни. Господ не изисква да вършим някакви тежки неща, за да спечелим опрощение. Ние няма нужда да правим дълги и уморителни поклоннически пътувания или да търпим мъчителни изтезания, за да препоръчаме душите си на небесния Бог или за да изкупим престъплението си. Който „изповяда и оставя“ своя грях, „ще намери милост“ (Пр. 28:13).“ *Деяния на апостолите, с. 250*

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 132-134 (*19. Заверъщането в Ханаан* – от „Най-накрая Яков пристигна при баща си Исаак в Маврий“ до „Ревността на няколкото майки бе вгорчила семейните отношения.“); Свидетелства към църквата, т. 5, с. 116-118 (*Предупреждения и упреци* – от „Но малко хора осъзнават тържествеността на времето“ до „Всяка победа е семеице, посято за вечен живот“)

Неделя

13 февруари

1. СМЕСЕНА НАЦИЯ

а. Опишете копнежа, който Павел изпитваше за спасението на неговия народ и причината за това. Римляни 9:1-5

„Желанието на апостола не бе обикновено. Той постоянно умоляваше Бога да работи в полза на израилтяните, които пропуснаха да разпознаят Исус от Назарет като обещания Месия. (...)

Евреите бяха Божият избран народ, чрез когото Той възнамеряваше да благослови цялото човечество. Изсред тях Бог бе издигнал много пророци, предсказали идването на Изкупителя, Който щеше да бъде отхвърлен и погубен от тези, които първи трябваше да Го признаят като Обещания.“
Деяния на апостолите, с. 168

б. Откакто еврейският народ започна като нация, какво винаги е забелязвал Бог да съществува сред тях? Римляни 9:6-8

2. ЕДИН ДРЕВЕН ПРИМЕР

а. Какво трябва да научим от Господната вест до Ревека за бъдещето на неродените ѝ близнаци? Римляни 9:10-12; Битие 25:22, 23

„Направеният от Бога избор, чрез който Исав бе изключен от благословенията на спасението, не бе случаен. Даровете на Божията благодат чрез Христос се дават на всички. Човек може да се погуби само в резултат на собствения си избор. Бог е изложил в Словото Си условието, според което всяка душа ще бъде избрана за вечен живот - послушание на Неговите заповеди чрез вяра в Христос. Бог е избрал характер в хармония с Неговия закон и всеки, който отговаря на стандарта на тези божествени изисквания, ще влезе в царството на славата.“ *Патриарси и пророци, с. 132*

б. Що се отнася до първородството, какво беше желанието на Исав, първородният - и на Яков, втория син? Битие 25: 29-34; Евреи 12:16, 17

„... Като по-пръв Исав бе удостоеният с първородството. Но Исав нямаше влечение към набожността, нито пък имаше склонност към религиозен живот. Изискванията на духовното първородство не му бяха присърце и дори ги мислеше за омразни ограничения. Божия закон - условие за божествения завет с Авраам, Исав смяташе за робски ярем. Привързан към себеугаждане, той нищо не желаше така много, както свободата да прави това, което му е угодно. Силата и богатствата, празнуването и пируването бяха за него щастие. Възхищаваше се от неограничената свобода на своя див, скитнически живот.“ *Пак там, с. 111*

„Чрез личния си свободен избор той (Исав) се отдели от Божия народ. Яков избра наследството на вярата.“ *Пак там, с. 134*

„Яков знаеше от майка си божественото съобщение, че първородството се пада нему и бе изпълнен с неизразимо желание да получи привилегиите, които то включваше. Не за бащиното си богатство жадуваше. За духовното първородство копнееше той. Да общува с Бога както праведния Авраам, да принася примирителни жертви за семейството си, да бъде родоначалник на избрания народ и на обещания Месия и да наследи безсмъртните притежания, включени в благословието на завета - тези привилегии и почести разпалваха най-страстните му желаниа. Умът му се простираше напред към бъдещето и се опитваше да се хване за невидимите благословения.“ *Пак там, с. 111*

3. СПРАВЕДЛИВ И СЪСТРАДАТЕЛЕН

а. Какво разкрива Божията справедливост в почитането на Яков? Римляни 9:13, 14

„Направеният от Бога избор, чрез който Исав бе изключен от благословенията на спасението, не бе случаен. Даровете на Божията благодат чрез Христос се дават на всички. Човек може да се погуби само в резултат на собствения си избор. Бог е изложил в Словото Си условието, според което всяка душа ще бъде избрана за вечен живот - послушание на Неговите заповеди чрез вяра в Христос. Бог е избрал характер в хармония с Неговия закон и всеки, който отговаря на стандарта на тези божествени изисквания, ще влезе в царството на славата. Самият Христос каза: „Който вярва в Сина, има вечен живот, а който не слуша Сина, няма да види живот...“ „Не всеки, който Ми казва: „Господи! Господи!“ ще влезе в небесното царство, но който върши волята на Отца Ми, Който е на небесата.“ (Йоан 3:36; Матей 7:21). А откровението заявява: „Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при Дървото на живота и да влязат през портите на града“ (Откр. 22:14). Според Божието слово това е единственият избор, определящ окончателното спасение на човека.

Всяка душа, която ще изработи спасението си със страх и трепет, е избрана. Избран е човекът, който ще облече Божието всеоръжие и ще се подвизава в доброто войнстване на вярата. Избран е този, който ще бди с молитва, който ще изследва Писанията и ще отбягва изкушенията. Избран е този, който ще има неотпадаща вяра и ще бъде послушен на всяко слово, излизащо от Божиите уста. Изкуплението е предвиденото средство за спасение и то се дава даром за всички. А на резултатите от изкуплението ще се наслаждават тези, които са се съобразили с условието.“ *Патриарси и пророци, с. 132*

б. Кой вечен принцип относно Своето състрадание Бог разкри на Мойсей? Изход 34:5-7; Римляни 9:15, 16

„Не трябва да мислим за Бог единствено като съдия, готов да произнесе присъда срещу нас. Той мрази греха, но от любов към грешниците отдаде Себе Си в лицето на Христос, та всички, които искат, да могат да бъдат спасени и да имат вечно блаженство в царството на славата.

Сам Господ изявява характера Си, който Сатана е представял злонамерено във фалшива светлина. (Изход 34:6, 7 цитирано).“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 623, 634*

4. ФАРАОН

а. Как трябва всички да внимаваме относно опасността от отношение-то на фараон, когато Мойсей му представи божественото нареждане да освободи Израил от робство? Римляни 9:17; Изход 5:1, 2

б. Защо сърцето на фараона ставаше все по-упорито и как това е пред-дупреждение за всички? Изход 7: 3, 4; Евреи 4:7

„Не Бог разрушава човека. Всеки, който е съсипан, го е направил сам. Всеки, който сподавя предупрежденията на съвестта, сее семената на неверието, а те ще дадат несъмнена жетва. Някога фараонът с отхвър-лянето на първото предупреждение от Бога пося семената на упорството и пожъна упорство. Не Бог му наложи недоверие. Семето на неверието, което той сам пося, даде съответната жетва. Въпреки това съпротивата му продължи, докато трябваше да види опустошената си земя, студеното мъртво тяло на първородния си син, на всички първородни в дома си и във всяко едно семейство в царството му, докато водите на морето обгърнаха конете, колесниците и войниците му. Неговата история е страховита илюс-трация на думите: „Понеже каквото посее човек, това ще и да пожъне“ (Гал. 6:7). И ако хората го осъзнаеха, биха внимавали какво семе ще сеят.“
Христови притчи, с. 45

„Не проявата на свръхестествена сила закорави сърцето на царя. Бог му даде най-поразителното доказателство за божествената Си сила. Но монархът упорито отказваше да обърне внимание на светлината. Отхвър-лянето на всяка проява на безкрайна сила го правеше още по-решителен в противопоставянето. Семената на бунта, които пося, като отхвърли второ-то чудо, дадоха своя плод. Докато продължаваше да върви дръзко по своя път и минаваше от една степен на упоритост в друга, сърцето му ставаше все по-безчувствено до момента, когато видя студените, мъртви лица на първородните.“ *Патриарси и пророци, с. 175*

„Точно каквото се случи с фараоновото сърце, това ще се случи с всяка душа, която пренебрегва съхраняването на светлината и ходи небрежно в нейните лъчи. Бог не погубва никого. Грешникът унищожава себе си чрез собствената си непокаяност. Когато една личност не обърне внимание на поканите, укорите и предупрежденията на Божия Дух, съвестта прегаря и при следващото увещание ще бъде много по-трудно да се покори. И така става при всяко повторение.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 117*

5. ВРЕМЕ Е ДА РЕША

а. Как вдъхновението представя сериозната реалност, пред която се изправя всеки смъртен? Римляни 9:18-20

„Сега е време да се пригответе за страшния изпит, който ни предстои - онази святост, без която никой не може да види Бога. Никой да не каже: „Пътят ми е скрит от Господа; Бог не знае пътищата ми.“ Сега може и да не е много късно. Може да се запише опрощение срещу имената ви, но вие ще понесете страшна загуба, защото белезите, които са направени върху душите ви, ще останат не заличени.

О, как могат такива, които имат толкова голяма светлина върху истината, да предизвикват гнева и съдбата на Бога, като грешат против Него и вършат тъкмо онези неща, които Бог ни е казал в Словото Си да не вършим? Как може да се заслепят от Сатана така, че да обезславят Бога в лицето Му и да оскверняват душите си чрез съзнателно съгрешаване? Апостолът казва: „Станахме за показ на света, на ангелите и на човеците.“ Дали тези грешници в Сион - да ги нарека ли лицемери? - се питат, по какъв начин съм показ за света, за ангели и за човеци? Отговорете си: Като злоупотребявам със светлината, привилегиите и милостите, които Бог ми е дал и върша неприлични неща, които оскверняват душата ми. Изповядвайки Бог с устата си, отдалечавам ли Го от мислите си, замествайки Го с някой идол? Карам ли чрез примера си и други да гледат леко на греха?“
Свидетелства за проповедници, с. 332, 333

б. Коя картина трябва винаги да остава жива в умовете ни? Римляни 9:21-23

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как знаем, че кръвното потекло не гарантира спасение?
2. Защо Яков намери повече благоволение в очите на Бог от Исав?
3. На какво ме учат за Бог опитностите на Яков и Мойсей?
4. Как мога да избегна поэтапното духовно самоубийство, избрано от фараона?
5. Как изборите, които правя в момента, влияят на вечната ми съдба?

Всемогъществото на Всемогъщия

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **А Исаия вика за Израил: „Макар и да е числото на израилтяните като морския пясък, само остатък от тях ще се спаси; защото Господ ще изпълни на земята казаното (по правда) от Него“, като го извърши и свърши скоро. И както Исаия е казал в по-предишно място: "Ако Господ на Силите не би ни оставил потомство, като Содом бихме станали и на Гомор бихме се оприличили“.** (Римляни 9:27, 28)

„Този, Който управлява в небесата, вижда края от началото – това е Този, пред Когото са разкрити тайните на миналото и бъдещето, и Който зад страданията, тъмнината и унищожението, причинени от греха, вижда изпълнението на собствените Си намерения на любов и благословение.“
Патриарси и пророци, с. 14

Препоръчвани четива: Деяния на апостолите, с. 167 – 171 (35. Спасение за евреите)

Неделя

20 февруари

1. БОЖИЯТ ИЗРАИЛ

а. Какво идентифицира децата на Авраам? Йоан 8:37-39; Битие 26:5

„Евреите претендираха, че са потомци на Авраам, но като не успяха да вършат делата на Авраам, те доказаха, че не са истински негови деца. Само тези, които са в духовна хармония с него, се считат за истински потомци.“
Този ден с Бог, с. 183

„Павел казва: „...които упражняват вяра, те са Авраамови чада“ (Гал. 26:5). Но Авраамовата вяра се изяви чрез неговите дела.“ Авраам, нашият отец, не оправда ли се чрез дела, като принесе сина си Исаак на жертвеника? Ти виждаш, че вярата действаше заедно с делата му и че от делата се усъвършенства вярата?“ (Яков 2:21, 22). Много хора не разбират връзката между вяра и дела. Те казват: „Само вярвай в Христос и си в безопасност. Няма защо да се спазва законът.“ Но истинската вяра се проявява в послушание. Христос каза на невярващите евреи: „Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите“ (Йоан 8:39). А относно бащата на верните Господ заявява: „...Авраам послуша гласа Ми и опази заръчането Ми, заповедите Ми, изявленията Ми и законите Ми“ (Бит. 26:5). Апостол Яков казва: „...вярата, ако няма дела, сама по себе си е мъртва“ (Яков 2:17). А Йоан, който толкова много писа за любовта, ни казва: „...ето що е любов към Бога: да пазим Неговите заповеди“ (1 Йоаново 5:3).“ *Патриарси и пророци, с. 92, 93*

б. Какво истинските израилтяни днес трябва винаги да имат предвид? Римляни 9:24-29

2. БОЖИЯТА МИЛОСТ ОТКРИТА

а. Защо Бог беше принуден да отхвърли Израил като нация? Римляни 9:31-33; 10:1-3

„Водачите на израилевата нация очевидно бяха пропуснали да изпълнят Божието намерение за Неговия избран народ. Онези, които Господ бе призовал за пазители на истината, се оказаха неверни в своята длъжност и Бог избра други да извършат делото Му. В слепотата си тези водачи дадоха пълна свобода на нареченото от тях праведно негодувание срещу хората, оспорващи техните любими доктрини. Не приемаха дори, че е възможно да не са разбрали както трябва писанията или че са ги тълкували погрешно и неправилно са ги прилагали. Действаха като хора, загубили разума си.“ *Деяния на апостолите, с. 35*

б. Защо езичниците можах да бъдат присадени като наследници на Божието царство? Римляни 9:30; 10:9-13; Исаия 42:6, 7

„Спасителят копнееше да разкрие на учениците Си истината за разрушаването на “средната стена”, разделяща Израил от другите народи - истината, “че езичниците са сънаследници” с евреите и “съпричастници на Неговото обещание в Христа Исуса чрез благовестието” (Еф. 2:14, 3:6). Тази истина бе разкрита отчасти, когато Исус възнагради вярата на стотника в Капернаум и когато проповядва евангелието на Сихарските жители. Още по-ясно бе открита тя при посещението Му във Финикия, когато излекува дъщерята на ханаанката. Преживяванията помогнаха на учениците да разберат, че сред хората, които мнозина смятат недостойни за спасение, има гладуващи за светлината на истината.

Така Христос се старееше да предаде на учениците Си истината, че в Божието царство няма териториални граници, нито класи, нито аристокрация, че ще трябва да отиват при всички народи, за да им занесат вестта за любовта на Спасителя. Но те много по-късно осъзнаха напълно, че Бог “е направил от една кръв всички човешки народи да живеят по цялото лице на земята, като им е определил предназначени времена и пределите на заселищата им, за да търсят Бога, та дано биха Го поне напипали и намерили, ако и Той да не е далеч от всеки един от нас” (Деян. 17:26, 27).“ *Пак там, с. 11*

3. БОГ ОБИЧА ЦЕЛИЯ СВЯТ

а. Обяснете контраста между лъжите на Сатана и Божия безпристрастен план за човешката раса. Галатяни 3:28; 1 Тимотей 2:3-6; 2 Петрово 3:9

„Христос искаше всички. Не можеше да понесе, че човек трябва да бъде изгубен. О, ако човешкото семейство можеше да види резултатите от греха само в престъплението и насилието и престъпността, които съществуват в света! Ако можеха да видят преобразяването на човеци от Божия образ в подобие на Сатана!“ *За да Го позная, с. 67*

„(Христос) умря с най-позорна смърт и направи пълна и съвършена жертва, за да не може никой да загине, но всички да дойдат на покаяние. Той направи умилостивение за всяка покаяла се, вярваща душа, за да могат всички да намерят в Него носител на греха.“ *Пак там, с. 100*

„Не е волята на Бог някой да загине, а всички да имат вечен живот.“ *Свидетелства за проповедници, с. 289*

„Всички са едно в Христос. Раждане, положение, националност или цветът не могат да издигнат или унижат хората. Характерът прави човека.“ *Християнска служба, с. 218*

б. Каква поръка се дава на всички от Божия народ? Матей 28:18-20; Римляни 10:14, 15

„На събранието, което се състоя на една планина в Галилея, бяха свикани всички вярващи, които можеха да дойдат.“ *Животът на Исус, с. 678*

„Облечен с безграничен авторитет Той (Христос) предаде на учениците поръчката Си (Мат. 28:19, 20 цитирано)“. *Пак там, с. 679*

„Целта на Спасителя бе, че след като се възнесе на небето да стане ходатай на човека и Неговите последователи да продължат работата, която Той започна. (...) Бог иска всяка душа, която познава истината, да се старее да печели други за любовта на истината.“ *Свидетелства към църквата, т. 9, с. 80*

„Господ Исус търси съдействието на онези, които са съгласни да станат свободни проводници за предаване на Неговата благодат. Първото нещо, което трябва да научат всички желаещи да станат Божии съработници, е да уповават само на Бога. Едва тогава те ще бъдат готови да им се подари Христовия характер. Това не може да се постигне чрез училищно образование. То е плод на мъдростта, която се получава само от божествения Учител.“ *Животът на Исус, с. 189*

4. ПРИЗИВ ЗА СЪДЕЙСТВИЕ

а. Предвид удивителната грижа на Бог за един свят, потънал в конфликти, кой призив за действие трябва всеки да приеме? 1 Коринтяни 12:13; Римляни 11:1-4

„Нека сега да бъдат бързо организирани групи да излязат двама по двама и да работят в Христовия дух, следвайки Неговите планове. Дори някои евреи може да се вкарат в редиците на работниците; Господ ще се погрижи за работата. Неговите ангели ще вървят отпред и ще подготвят пътя. Преди това време всеки голям град трябва да е чул изпитващата вест и хиляди трябва да са били доведени до познание на истината. Събудете църквите, извадете светлината изпод шиника.

Къде са мъжете, които ще работят и учат, и агонизират в молитва, както Христос? Не трябва да ограничаваме усилията си на няколко места. „Ако ви преследват в един град, бягайте в друг.“ Нека се следва Христовия план. Той винаги наблюдаваше за възможен случай да се ангажира в лична работа, винаги готов да заинтересува и привлече хората към изучаване на Писанията. Работеше търпеливо за хора, които нямаха интелигентни познания за това какво е истина. Докато не се събудим за ситуацията и докато много време се изразходва да планираме как да достигнем до загиналите души, Сатана активно планира и препречва пътя. (...)

Твърде много труд е вложен със средства в няколко благоразположени места. Нека известен разход на средства и време, каквито са били посветени на -----, се посветят на други места.” *Медицинска служба, с. 303*

б. Обяснете какво трябва да бъде нашето отношение и дълг към еврейския народ, който живее днес. Римляни 11:5, 11, 17-21

„Работата за евреите, както е очертана в единадесетата глава на Римляни, е едно дело, което трябва да се обсъжда с особена мъдрост. Това е едно дело, което не трябва да се пренебрегва. Мъдростта от Бога трябва да дойде към нашия народ. С всичката мъдрост и праведност трябва да разчистим пътя за Царя. На евреите трябва да се даде всяка възможност да дойдат до светлината.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1079*

в. Как Божието управление разкрива Неговата милост? Римляни 11:22-25

5. БЛЯСЪК ПОСРЕД ТЪМНИНАТА

а. Опишете последната вест, която всеки от нас трябва да сподели с онези, с които идваме в контакт. Исая 40:10; Римляни 11:30-32

„Очакващите идването на Младоженеца трябва да кажат на хората: „Ето вашият Бог.“ Когато разнасяме на света последните лъчи на благодатната светлина и последната вест на милост, ние всъщност разкриваме любвеобилния характер на Бога. Божиите чада са призвани да изявят Неговата слава. Собственият им живот и характер трябва да свидетелстват за онова, което Божиата благодат е сторила за тях.

Светлината на Слънцето на правдата трябва да просияе в добри дела – в думи на истина и постъпки на святост. (...)

Практическата благотворителност ще има далеч по-голям резултат, отколкото само голото проповядване. (...) Запечатаните извори на ревността Христоподобна любов ще се разтворят.“ *Христови притчи, с. 261, 262*

б. Опиши опитността на истинския Божи Израил в края на историята и причината за нея. Откровение 12:17; 14:12; Римляни 11:33

„Господ ще работи в това последно дело по начин, който в много отношения ще е извън обикновения ред на нещата и против всякакво човешко планиране. Сред нас ще има хора, които винаги ще искат да контролират Божието дело, да диктуват действията, когато делото ще напредва под ръководството на ангела, който се присъединява към третата ангелска вест, за да бъде тя разнесена по целия свят. Господ ще използва начини и средства, чрез които ще се види, че Той държи юздите в Собствените Си ръце.“
Евангелизъм, кн. 1, с. 97

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как да развия по-пълно духовната сила на Авраам?
2. Какво трябва да помни всеки християнин в период на неравенство?
3. Как мога да развия типа вяра, който Бог препоръчва сред езичниците?
4. С Христовата сила какви действия мога да предприема, за да спечеля души за Него?
5. Как може моето участие в споделянето вестта на третия ангел да стане практически?

5 МАРТ 2022 г.

Дарения от първата събота за църквата в Кейлър Парк, Австралия

Дом на около пет милиона души, Мелбърн, Виктория, е най-южната столица на австралийския континент. Адвентистите от седмия ден реформаторско движение присъстват тук повече от 50 години.

През 1972 г. бе построена църковна сграда в западното предградие на Кейлър Парк от доброволчески ръце. Когато бе посветена, размерът на сградата се считаше за достатъчен. С течение на годините обаче членството ни нарасна, родиха се много деца и броят на посещаващите църквата се увеличи.

След половин столетие, стоейки като фар на общността, църковната сграда в Кейлър Парк започна да се нуждае от сериозен ремонт. Тя също стана твърде малка, за да побере нарастващия брой, които се покланят тук. През последните години основата около храма се сляга и конструкцията на стената и покрива всъщност не може да издържи на изместването на основата. Това би изисквало много труден и скъп ремонт.

След дълго обсъждане братята стигнаха до заключението, че възстановяването на църквата ще бъде най-доброто, най-лесното и най-ефективно решение. И така, нашето желание е да завършим една по-голяма църква, в която да се покланяме на Бога и да бъде свидетел на околните. Също така планираме да включим нова трапезария за демонстрации на готвене, здравни лекции и популязиране на обществеността.

Получихме необходимото одобрение от местната власт, изготвихме планове за строителство и сега сме в процес на получаване на разрешение за строеж.

Докато този призив достигне до вас, строителството ще е започнало и членовете и приятелите на църквата Кейлър Парк се нуждаят от вашата помощ. Разрешителното за планиране изисква паркингът да бъде асфалтиран и това значително увеличи разходите ни. Очакваме, че изпълнението на този проект ще струва скромно 450 000 австралийски долара. Към днешна дата сме събрали 220 000 австралийски долара и имаме много членове, приятели и дори съседи в нашата общност, които са готови да жертват времето си, за да ни помогнат в изграждането на новата ни църковна сграда. „Нека станем и да градим“ (Неемия 2:18)! Молим, присъединете се към това начинание и ни помогнете да завършим този фар за западен Мелбърн. Благодарим ви и нека Бог да благослови всеки дарител!

Вашите братя и сестри от Австралийската уния

Преобразен чрез Божията любов

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: И недейте се съобразява с този век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено. (Римляни 12:2)

„Ние трябва да отдадем себе си на Божия служба и да се стремим да направим жертвата си възможно най-съвършена. На Бога не ще бъде угодно нещо по-малко от най-доброто, което можем да пожертваме. Обичащите Го с цялото си сърце и желаещи да Му отдадат най-добрата служба на живота си постоянно ще се стараят да доведат всяка сила на своето същество в хармония със законите, които ще ги направят по-способни да извършват Неговата воля.“ *Патриарси и пророци, с. 234*

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 5, с. 265-271 (28. Вярност в Божието дело – от „Трябва да работим за другите“ до края)

Неделя

27 февруари

1. ЖИВА ЖЕРТВА

а. Какъв сериозен апел е отправен към всеки един от нас? Римляни 12:1

„Бог изрично нареди всяка жертва, представена за служба в светилицето, да бъде “без недостатък” (Изм. 12:5). Свещениците трябваше да преглеждат всички жертвени животни, доведени за принос, и да отхвърлят онези, в които се откриеше дефект. Само жертва “без недостатък” можеше да бъде символ за съвършената чистота на Този, Който трябваше да принесе Себе Си като “Агнец без недостатък и пречист” (1 Петрово 1:19). Апостол Павел посочва тези жертви като илюстрация за това, което Христовите последователи трябва да станат.“ *Пак там*

б. Къде става истинското преобразяване? Римляни 12:2

„Христос изисква всичко. Ако изискванията Му бяха по-малки, това би означавало, че жертвата Му е ненужно голяма и велика за да ни издигне до такова ниво. Нашата свята вяра вика силно: „Отделете се.“ Не бива да се съобразяваме със света или с мъртви, безсърдечни вярващи. „Преобразявайте се чрез обновяването на ума си.“ Това е пътят на себеотрицанието.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 212*

2. СТАВАНЕ БЕДНИ В ДУХА

а. Като вярващи, за какво всеки от нас е предупреден за себе си? Римляни 12:3; Еклисиаст 7:16

„Между нас съществува едно зло, което трябва да се поправи. Някои братя се чувстват свободни да гледат за предполагаеми дефекти на другите, докато тази свобода открива определен недостатък у самите тях. Те се представят за мъдри в своите мнения, затова Бог не може да им даде Своето особено благословение, защото биха се възгордели и навредили на скъпото дело на истината. Когато светът бе лишен от познанията за Бога, Исус дойде да даде това неоченимо благословение – познание върху бащинския характер на нашия небесен Отец.“ *Свидетелства за проповедници, с. 125, 126*

б. Какви призиви отправя Христос към всички нас, каквито сме - грешащи грешници,? Матей 5:3, 5; 11:28-30

„(Матей 11:30 цитирано) Ние трябва да посещаваме Христовото училище, за да се учим от Неговото смирение и кротост. Изкуплението е онзи процес, чрез който душата се възпитава за небето. Това възпитание включва в себе си познанието за Христос. То означава освобождаване от идеи, навици, обичаи, които са били придобити в училището на княза на тъмнината. Душата трябва да се освободи от всичко, което е противно на верността към Бога. (...)

Любовта към личното Аз е, която прави човека неспокоен. Когато сме родени от горе, ние ще имаме същия ум, какъвто имаше Исус – ума, който Го застави да смири Себе Си, за да ни спаси. Тогава ние не ще се стремим към най-високото място. Ние с радост ще сядаме при нозете на Исус, за да се учим от Него. Ще разберем, че стойността на нашата работа не се състои в парадиране и вдигане на шум и в действие с наши сили. Каквата част от Светия Дух притежаваме такава стойност има нашата работа. Упованието в Бога прави мислите ни по-свети и душите ни по-спокойни.“ *Животът на Исус, с. 263*

„Само Бог може да покори гордостта на човешкото сърце. Ние не можем да спасим себе си. Ние не можем да се новородим. В небесните дворове не ще се пее песен като тази: „На мене, който възлюбих себе си, умих себе си, изкупих себе си, на мене слава, почест, благословение, хваление.“ Но това е основният тон на песента, която мнозина в този свят пеят. Те не знаят какво значи да е някой кротък и смирен на сърце, нито ще се заинтересоват да узнаят значението му, ако успеят да избегнат това. Цялото евангелие се състои от учене от Христос, от Неговата кротост и смирение.“ *Свидетелства за проповедници, с. 340*

3. В КРЪГА НА ХРИСТИЯНИТЕ**а. Как Павел илюстрира работата на църквата? Римляни 12: 4, 5; 1 Коринтяни 12:12-23**

„Апостолът илюстрира сполучливо близката, хармонична връзка, която трябва да съществува между всички членове на Христовата църква, сравнявайки я с човешкото тяло.“ *Деяния на апостолите, с. 142*

б. Какво очаква Бог от всички членове на Неговата църква? Ефесяни 4:1-3, 12, 13

„Насочвам вниманието ви към думите на апостол Павел в четвъртата глава на Ефесяни. Цялата тази глава е урок, който Бог желае да научим и практикуваме.

В четвъртата глава на Ефесяни Божият план е толкова ясно и просто разкрит, че всички Негови деца могат да схванат истината. Тук ясно са посочени средствата, които Той е определил за запазване на единството в Неговата църква, за да могат членовете ѝ да разкрият на света една здрава религиозна опитност.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1117*

в. Обяснете ключовете за приятната хармония в църквата. Римляни 12:9

„Божествената любов прави своите най-вълнуващи апели към сърцето, когато ни призовава да проявим същото нежно съчувствие, което и Христос проявяваше. Само който има несекелюбива любов към своя брат, обича истински Бога. Истинският християнин няма да позволи една душа, която е в опасност и нужда, да остане без предупреждение и грижа. Няма да се държи настрана от грешащите и да ги оставя да потъват все повече в нещастия и отчаяние или да паднат на сатанинското бойно поле.“ *Деяния на апостолите, с. 249*

„Трябва да търсим Господ в смирение и разкаяние, изповядвайки собствените си грехове и влизайки в тясно единство помежду си. Братя и сестри, молете се, молете се за себе си и за другите.“ *Ривю енд херълд, 29 април 1909*

4. РЕАЛНОСТТА НА ЧОВЕШКОТО ЕСТЕСТВО

а. Какво трябва непрекъснато да помним дори и да изповядваме християнството от години? Еремия 17:9; 1 Коринтяни 8:1 (втората част)

„Формите на неверие са различни, тъй като Сатана бди за всяка възможност да завладее някой със своите качества. В естественото сърце има наклонност да се превъзнася или гордее, ако успехът увенчае положените усилия. Но себевъзвеличаването не може да намери място в Божието дело. Какъвто и да е вашият интелект, колкото и сериозно и ревностно да работите, освен ако не отхвърлите собствените си склонности към гордост и не се подчините да бъдете ръководени от Божия Дух, ще бъдете върху губеща под краката ви почва.

Духовната смърт в душата се изявява в духовна гордост и осакатена опитност. Тези, които имат такава опитност, рядко правят прави пътеки за нозете си. Ако се подхранва гордост, самите качества на ума, чиято благодат, ако бъде получена, ще направи едно благословение да стане осквернено. Самите победи, които биха били ухание за живот, ако славата беше отдадена на Бога, се опетняват от себепрославата. Това може да изглежда дребни неща, недостойни за забелязване, но така разпръснатото семе дава сигурна жетва. Именно тези малки грехове, толкова често срещани, често незабелязани, са които Сатана използва в службата си.“ *Библейски коментар, т. 6, с. 1080*

б. Кое отношение, твърде често подценявано, всъщност е върховен показател за истинско християнство? Филипяни 2: 3; Римляни 12:10

„Бог изисква от Своите последователи много повече, отколкото мнозина осъзнават. (...) Никакво извинение не бихме могли да предложим в Божия ден, ако не успеем да постигнем дадения ни в Божието слово образец. (...) Апостол Павел иска от нас да различаваме чистата несребелюбива любов, подбудена от Христовия Дух, от безсмислената измамна преструвка, която преобладава в света. Тази фалшива основа е подвела много души. Тя заличава разликата между право и погрешно, като се съгласява с престъпника, вместо вярно да му покаже грешките. Такова поведение никога не произлиза от истинско приятелство. Духът, който го подбужда, живее само в плътското сърце. Макар да е любезен, състрадателен и прощаващ, християнинът не влиза в съгласие с греха. (...) Христовият Дух ще ни води до омраза към греха, като ще сме готови на всякаква жертва за спасяването на грешника.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 165*

5. ОТВИКВАНЕ СЕБЕ СИ ОТ СВЕТСКАТА ЦЕЛЕНАСОЧЕНОСТ

а. Какви балансирани убеждения трябва да бъдат отразени в живота ни, живеейки в силно интензивна епоха? Римляни 12:11; 1 Йоан 2:15-17

„Чакане, бдение и работа трябва да бъдат съчетани с молитва. Животът ни не трябва да бъде само блъсканици, гонитба и планиране на нещата от този свят за сметка на личното благочестие и на служенето, което Бог изисква. Макар че не трябва да бъдем лениви в работата и бизнеса, трябва да бъдем пламенни по дух в служенето на Господа. Светилникът на душата ни трябва да бъде очистен и пълен и в съдовете си да имаме маслото на благодатта. Необходимо е да бъдат взети всички мерки да се предотврати духовният упадък, да не би денят на Господа да ни застигне като крадец. Този ден няма да бъде отлаган твърде много; той е близо и никой човек не трябва да казва даже и в сърцето си, а още по-малко с делата си: „Господарят ми се забави“ да не би неговият дял да бъде определен с този на лицемерите и невярващите.

Видях, че Божият народ се намира в голяма опасност, мнозина са жители на тази земя; интересите и чувствата им са съсредоточени в този свят. Не дават добър пример. Светът е изменен от поведението на мнозина изповядващи велики и благородни истини. (...)

Брат А. ми беше показан като представител на цяла категория хора, които се намират в подобно състояние. Те никога не са безразлични и към най-малкото светско предимство. Чрез грижливо планирана тактичност и успешни инвестиции в бизнеса, чрез търгуване, не с големи суми, но с „дребни монети и стотинки“, те са натрупали имущество. Но правейки това, са поощрявали качества, несъвместими с развитието на християнския характер. (...)

Всички способности на хората принадлежат на Бога. Съобразяването и привързаността към света са решително забранени в Неговото слово. Когато силата на преобразяващата Божия благодат се почувства в сърцето, тя ще изпрати досега светския човек в пътя на благодетелността.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 267, 268*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как ангажиментът ми към Христос трябва да влияе върху начина, по който мисля?
2. Как кроткият блести за разлика от този с типично човешко естество?
3. По какви начини мога да бъда по-активен в насърчаването на единството в моята църква?
4. Как правилното мислене за моите братя ще ми бъде от полза?
5. От кои светски аспекти трябва да се отуча?

Всред приятели и врагове

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **Не се оставяй да те побеждава злото; но ти побеждавай злото чрез доброто. (Римляни 12:21)**

„Да бъдеш велик в Божието царство, означава да живееш като малкото дете в смирение, в простотата на вярата и в чистотата на любовта. Всяка надменност трябва да изчезне, всяка гордост да бъде победена, човек да се откаже от всички амбиции за върховенство и да се подхранва детско смирение и доверие.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 127*

Препоръчвани четива: По стъпките на Великия Лекар, с. 348 – 360 (*Обходата ни с другите*)

Неделя

6 март

1. ОБЛЯГАНЕ ВЪРХУ ВЕЧНИТЕ МИШЦИ

а. Какво трябва да бъде нашето поведение, дори когато животът изглежда мрачен? Римляни 12:12

„Всички ние си имаме изпитания. Имаме скърби, които едва носим, тежки изкушения, на които едва устояваме. Не разказвайте трудностите си на вашите смъртни съчовеци, но занесете всичко при Бога в молитва. Направете ваше правило – никога да не изговаряте и една-единствена дума на съмнение или обезсърчение. Вие можете да сторите много за облекчаване живота на другите и да подкрепите техните усилия чрез думи на надежда и свято насърчение.“ *Пътят към Христа, с. 122, 123*

„Няма място или време, което да не е подходящо за принасяне на молитва към Бога. Няма нищо, което да може да ни попречи да издигаме сърцата си към Бога в дух на сериозна молитва. Посред тълпата хора на улицата, по време на нашите делови занимания, ние можем да изпратим някоя молитва към Бога и да Го молим за божествено ръководство, както направи и Неемия, когато представи искането си пред цар Артаксеркс. Подходящо място за молитва може да се намери винаги и един разговор на общение с Бога може да бъде проведен независимо къде са намираме. Трябва да държим вратата на сърцето си постоянно отворена и непрекъснато да отправяме поканата Исус да дойде и да пребъдва в душата ни като небесен гост.

Макар че около нас може би се намира една опетнена и покварена атмосфера, ние няма защо да дишаме нейната отрова. Напротив – ние можем да затворим всяка врата за нечистите въображения и несвятите мисли, като издигаме душата си в Божието присъствие чрез искрена молитва. Тези, чиито сърца са отворени, за да приемат подкрепата и благословието на Бога, ще се движат в една по-святата атмосфера от тази на земята и ще имат постоянно общение с небето.“ *Пак там, с. 101, 102*

2. ОТВОРЕНО СЪРЦЕ, ОТВОРЕН ДОМ

а. Назовете една скъпоценна християнска черта често забравяна, но много ценна в днешния активно зает свят. Римляни 12:13; 1 Петрово 4:9

„Библията поставя силно ударение върху оказването на гостоприемство. Тя не само вмениява гостоприемството в дълг, но и описва много прекрасни случаи за упражняването на това благо, както и на благословенията, които то носи. (...)

Племенникът на Авраам – Лот, - макар и установил дома си в Содом, бе пропит от духа на париарха – дух на любезност и гостоприемство. Виждайки двамата пътници на смрачаване при градската порта и знаейки със сигурност какви опасности ги дебнат в този нечестив град, Лот настоя да ги заведе в своя дом. Изобщо не се замисли за бедата, която можеше да навлече на себе си и на домоцедието си. Това бе част от начина му на живот – да закриля застрашените и да се грижи за бездомните. И това дело на любезност, проявено към двама непознати, доведе в неговия дом ангели. Тези, които той искаше да защити, защитиха него. С падането на нощта той им осигури безопасност зад своите врати, а на зазоряване те осигуриха безопасност на него и семейството му извън портите на осъдения град.

Тези дела на любезност Бог счита за достатъчно важни, за да ги запише в Словото Си. Повече от хиляда години по-късно те се споменават и от боговдъхновения апостол: „Не забравяйте гостолубието, понеже чрез него, някои, без да знаят, са приели на гости ангели.“ (Евр. 13:2)

Привилегията, дадена на Авраам и Лот, не е отказана и на нас. Оказвайки гостоприемство на Божиите чеда, ние също може да посрещнем ангели в жилищата си. Дори и в наши дни ангели в човешки образ влизат в домовете на хората и се ползват от тяхното гостоприемство. А християните, които живеят в светлината на Божието присъствие, винаги са придружавани от ангели; тези святи същества оставят след себе си благословения в домовете ни.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, 290, 291*

б. За кой велик принцип това е едно напомняне? Филипяни 2:4

„Задължението ни в този свят е да живеем за доброто на другите, да ги благославяме, да сме гостоприемни. Понякога само с цената на някое неудобство можем да помогнем на хора, които наистина се нуждаят от нашата грижа, от общуване с нас и от дома ни.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 524*

3. ОБИЧАЙТЕ КАТО НИКОЙ ДРУГ

а. Опишете дълбочината на едно невероятно, изключително качество, което научаваме от Исус. 1 Петър 1:21-23; Римляни 12:14

„Можем да научим уроците на кротост и смирение на ума, като отидем на Голгота и, гледайки кръста, ще видим нашия Спасител в агония, Божия Син, умиращ, Праведният за неправедните. Вижте Онзи, Който би могъл с една дума да призове легиони ангели на помощ, е предмет на присмех и веселие, на ругаене и омраза. Той дава Себе Си жертва за грях. Когато Го ругаят, Той не заплашва; когато е лъжливо обвинен, Той не отваря устата Си. Той се моли на кръста за Своите убийци. Умира за тях. Плаща безкрайна цена за всеки един от тях. Той не би загубил никого, когото е изкупил на толкова голяма цена. Той се оставя да бъде бит и бичуван без роптаене. И тази безропотна жертва е Божият Син. Неговият престол е от вечността и царството Му няма да има край. (...) Погледнете, о, погледнете кръста на Голгота; ето царската жертва, страдаща заради вас. (...)

Божият Син беше отхвърлен и презрян заради нас. Можете ли да видите при кръста, гледайки с окото на вратата, Христовите страдания, да разказвате за вашите неволи, вашите изпитания? Можете ли да подхранвате в сърцето си отмъщение на враговете си, докато молитвата на Христос идва от Неговите бледи и треперещи устни за ругаещите Го, Неговите убийци: „Отче, прости им; защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34)?“ *Да мога да Го позная, стр. 65*

б. Назовете някои жизненоважни начини за спечелване на души за Христос. Римляни 12:15

„Мои братя, нека сърцата ви се съкрушат и покаят. Нека израженията на съчувствие и любов, които няма да изприщят езика, да текат от устните ви. Нека другите усетят тази топлина, която любовта може да създаде в сърцето.“ *Библейският коментар, т. 3, с. 1164*

„Нужно е да се приближаваме при хората чрез лични старания. Ако за проповядване се отделяше по-малко време, а повече време се използваше за лична служба, бихме видели много по-големи резултати. На бедните трябва да се помага, за болните да се полагат грижи, опечалените и насърбените да се утешават, неопитните да се съветват. Ние трябва да плачем с плачещите и да се радваме с радващите се. Когато е придружено от силата на сериозни съвети, от силата на молитвата, от силата на Божията любов, това дело не може да остане и не ще остане без плод.“ *По стъпките на Великия Лекар, 86*

4. ОТНАСЯНЕ С ДРУГИТЕ

а. Кое естествено отношение трябва всички да изберем да го заменим с Христовия метод, който е толкова различен от нашия собствен - и защо? Яков 1:9, 10; Римляни 12:16

„(Христос) разбра, че духът на собствена правда щеше да бъде слабото място на църквата. Мнозина щяха да се надяват, че могат да извършат нещо, с което да заслужат място в небесното царство. Те щяха да живеят с илюзията, че постигнали известен напредък, Господ ще им дойде на помощ. Така щеше да има голям простор за упражняване на личното Аз и съвсем малко, щяха да станат надменни и да живеят със самомнението, че са повече от останалите. Щяха да бъдат жадни за ласкателство и ревниви, ако другите не продължават да ги смятат за най-достойните. Христос искаше да предпази учениците Си от тази опасност.

Няма място за никакво парадиране със собствени заслуги. (...)

Любовта се радва на истината и не прави сравнения, подбудени от дух на ревност. Изпълненият с любов ще си позволи сравнения само между прелестта на Христос и собствения си несъвършен характер.“ *Христови притчи*, с. 252, 253

б. Коя вдъхновена мъдрост трябва винаги да помним, когато други се отнасят зле с нас? Римляни 12:17, 18; Притчи 16:7

„Непоколебима вяра и безкористна любов ще победят трудностите, които се изпречват на пътя на длъжността, за да попречат на смелата борба. Когато въздушевените от тази вяра напредват в работата за спасение на души, те ще тичат и няма да се уморяват, ще ходят и няма да се препъват.

Уверявам ви, че ако работите в добри направления, Господ ще направи враговете ви да имат мир с вас. Той ще ви въздигне и укрепи. Направете завет с Господ, че ще внимавате добре на думите си. „Който не греши в слово, той е съвършен мъж, способен да обуздае цялото си тяло.“ (Яков 3:2) Помнете, че една отмъстителна дума никога не прави човека да се чувства, че е победил. Нека Христос говори чрез вас. Не изгубвайте благословието, което идва, когато не се мисли зло.“ *Свидетелства към църквата*, т. 7, с. 199

„Във всичките си трудности бъди спокоен и несмущаван, търпелив и дълготърпелив. Не отдавай зло за зло, а добро за зло. Гледай към върха на стълбата; Бог е над нея. Неговата слава свети върху всяка душа, която се изкачва нагоре към небето. Исус е тази стълба. Изкачи се по Него, опри се о Него и не ще мине много и ти ще стъпиш във вечното Му царство.“ *Пак там*, т. 8, с. 110

5. ОТНОШЕНИЕТО Е ВСИЧКО

а. Опишете търпението на светиите, което трябва да развием, ако очакваме да бъдем запечатани в Христос за вечността. Лука 21:19; Римляни 12:19

„Има една скъпоценна опитност, опитност, по-ценна от чисто злато, което може да придобие всеки, който ходи с вяра. Този, който върви по пътя с непоколебимо доверие в Бога, ще има връзка с небето. Божието дете трябва да върши работата си, търсейки сила и ръководство единствено от Бога. Той трябва да продължава да се труди без униние, а изпълнен с надежда, въпреки че е поставен в най-мъчителни и утежняващи обстоятелства.“ *Библейският коментар*, т. 2, с. 1022

„Когато невежеството по отношение на Божия закон е почти универсално, когато Неговите люде са угнетявани и измъчван със скръб от своите ближни, Господ ще се намеси.“ *Христови притчи*, с. 106

„На пламенните молитви на Неговия народ ще бъде отговорено; защото Бог обича людето Му да Го търсят с цялото си сърце и да разчитат на Него като на избавител. Той ще бъде търсен да направи тези неща за народа Си и ще се появи като техен защитник и отмъстител.“ *Библейският коментар*, т. 6, с. 1081

б. Как трябва верният да свети сред тази генерация? Римляни 12:20, 21

„Може никога да не осъзнаем до съда влиянието на един любезен, внимателен начин на действие върху непоследователните, неразумните и недостойните. Ако след провокация и несправедливост от тяхна страна се отнасяте с тях като с невинен човек, дори полагате усилия да им покажете специални прояви на доброта, значи сте действали като християнин; и те биват изненадани и засрамени и виждат поведението си и низостта си по-ясно, отколкото ако ясно заявите техните дразнещи действия, за да ги укорите.“ *Медицинска служба*, с. 209, 210

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво трябва да помня, когато съм изкушен да дам израз на моята немощ?
2. Защо да си припомня онези времена, когато гостоприемството беше благословение за мен?
3. Как съм призван да отразявам отношението на Христос към Неговите убийци?
4. В кои области на живота Сатана ме кара да мисля, че някак си превъзхождам?
5. Дори и да съм прав, как трябва да се отнасям към онези, които може би грешат?

В смирена кротост

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: Но облечете се с Господа Исуса Христа, и не промишлявайте за страстите на плътта. (Римляни 13:14)

„Всяка душа трябва да се вслуша в тези думи, и да знае, че Господ Исус не приема никакъв компромис.“ *Свидетелства за проповедници, с. 107*

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 6, 335 - 343

Неделя

13 март

1. ВДЪХНОВЕНИЯТ БАЛАНС

а. Обяснете подробните задължения на християните от всяка епоха по отношение на земните власти. Римляни 13:1-7; Деяния 4:18-20; 5:17-20

„Когато учениците проповядваха Христос, и то разпнат, след възкресението Му властите им заповядаха да не говорят повече и да не поучават в името Му. (Деян. 4:19, 20 цитирано) Те продължаваха да проповядват благовестието за спасение чрез Христос и Божията сила придружаваше вестта. Болните бяха изцелени и хиляди бяха прибавени към църквата. (...)

Но небесният Бог, могъщият Управител на вселената се намеси, тъй като хората воюваха срещу Неговото дело. Той им показа ясно, че над човека има Владетел, Чийто авторитет трябва да се зачита. (...)

Онези, които се опитат да насилят хората да съблюдават папското постановление и да погязят Божия авторитет, действат подобно на еврейските водачи в дните на апостолите. Когато законите на земните владетели застават против закона на върховния Владетел на вселената, тогава верните Божии поданици ще Му останат верни.“ *Свидетелства за църквата, т. 5, с. 698, 699*

„Видях, че имаме задължение винаги да спазваме законите на страната, освен ако не противоречат на по-висшия закон, изговорен от Бога със силен глас от Синай и след това написан на камък с пръст.“ *Пак там, т. 1, с. 313*

2. ПОДДЪРЖАНЕ НА СЪОТВЕТЕН РЕСПЕКТ

а. На какво отношение и критерии учи Христос по отношение на нашите задължения към Бог и към правителството? Марк 12:13-17; Римляни 14:16

„Христовият отговор не бе едно отбягване на въпроса, а един безпристрастен отговор. Държащ в ръката Си римската монета, върху която бяха отпечатани името и образът на кесаря, Той заяви, че щом като живееш под закрилата на римската власт, трябваше да отдават на тази власт изискваната от нея подкрепа, ако това не идваше в противоречие с един по-висш дълг. Докато живееш мирно и покорни на законите на страната, те трябваше през всяко време да поставят на първо място верноподанството си към Бога.“ *Животът на Исус, с. 491*

б. Опишете отношението, което винаги трябва да проявяваме към управниците, както е илюстрирано чрез верни Божии мъже. Даниил 6:16-22; Тит 3:1, 2; 1 Петрово 2:17

„Трябва да уважаваме човешките власти като наредени от Бог и да учим, че послушанието към тях е свято задължение, но в тяхната сфера на влияние. Когато има конфликт между Божиите изисквания и тези на властите, трябва да се подчиним на Бога. Божието слово трябва да се издигне над всички човешки закони. Думите „Така казва Господ“ не бива да бъдат замествани от „Така казва църквата“ или „Така казва държавата“. Христовата корона трябва да бъде възвишена над короните на земните власти.

Не трябва да предизвикваме властите. Думите ни – изговорени или написани – трябва да бъдат внимателно подбрани, за да не станем противници на закона и реда. Не трябва да казваме или да извършваме нещо, което, без да има необходимост, би затворило пътя ни. Трябва да вървим напред в името на Христос, като защитаваме поверените ни истини.“ *Деяния на апостолите, с. 31*

„Не е мъдро непрестанно да търсим пропуски в онова, което правят управляващите страната. Не е наша работа да нападаме хора или институции. Би трябвало да сме много внимателни, иначе ще си помислят, че се противопоставяме на гражданските власти. Вярно е, че нашата борба е силна, но нека оръжията ни бъдат в ясното „Така говори Господ“. Нашата работа е да подготвяме хора, които да устоят във великия ден на Бога. Не би трябвало да се отклоняваме в посоки, които ще насърчават съпротива или ще събуждат неприязън у тези, които не споделят нашата вяра.“ *Свидетелства към църквата, т. 6, с. 335*

„С цялото си смирение, с дух на благодат и в Божията любов иска да насочваме хората към факта, че Господ Бог е Създателят на небето и земята и че седмият ден е събота на Господа.“ *Пак там, с. 336*

3. КОПНЕЖ ЗА БОЖИЯ ДУХ

а. Опишете въздействието на Божия закон в сърцето ни. Римляни 13:8-10

„Божият закон се изпълнява само когато хората обичат Бога със сърце, ум, душа и сила и ближния си. Изявлението на тази любов донесе слава на Бога във висините, на земята мир и благоволение на човечите. Господ се прославя, когато се достигне великият край на Неговия закон. Работата на Светия Дух от век на век е да придава любов на човешките сърца, защото любовта е живият принцип на братството.

Нито едно кътче или ъгъл на душата не трябва да бъде скривалище на себелюбие. Бог желае небесният план да бъде изпълнен и божественият ред и хармония на небето да владеят във всяко семейство, във всяка църква и във всяка институция. Ако тази любов закваси обществото, ще видим прилагането на благородните принципи на християнски финес и учтивост и в християнско милосърдие с изкупителната кръв на Христос. Духовно преобразяване ще се види във всички наши семейства, в нашите институции, в нашите църкви. Когато това преобразяване се осъществи, тези представителства ще се превърнат в инструменти, чрез които Бог ще предаде небесната светлина на света и по този начин, чрез божествена дисциплина и обучение, ще подготви мъже и жени за небесното общество.

Исус отиде да приготви жилища за онези, които се подготвят чрез Неговата любов и благодат за жилищата на блаженството. В Божието семейство на небето няма да се намери такъв, който е егоист. Мирът и хармонията в небесните дворове няма да бъдат помрачени от присъствието на груб или нелюбезен човек. Онзи, който в този свят възвишава себе си в работата, която му е дадена, никога няма да види Божието царство, освен ако се промени духом, освен ако стане кротък и смирен, изявявайки простотата на едно малко дете.“ *Свидетелства за църквата, т. 8, с. 139, 140*

б. Сега, повече от всякога, кой отрезвяващ призив отеква към нас? Римляни 13:11

„Нека проповедници и миряни отиват в узряващите полета да кажат на равнодушните и индиферентните да търсят Господа докато може да се намери.“ *Пак там, с. 217*

„Сега Божият ден е много по-близо, отколкото, когато за първи път повярвахме, и трябва да бъдем много по-сериозни, много по-ревностни и пламенни, отколкото в онези ранни дни. Опасностите, през които преминаваме сега, са по-големи, отколкото тогава. Душите на хората са много по-закоравели. Трябва днес да бъдем пропити от Христовия Дух и да не си почиваме, докато не Го получим.“ *Пак там, т. 5, с. 156*

4. ЦЕЛЕНАСОЧЕНОСТ И РЕВНОСТ, КАКТО НИКОГА ДОСЕГА

а. Кое е решаващо, като приближаваме края на времето? Римляните 13:12-14

„Господ не е затворил небето за Своя народ; но собственият им курс на непрекъснато отстъпление, на препирни, завист и раздори ги е отделил от Него. Гордост и любов към света живеят в сърцето. (...)

Поквареността е широко разпространена дори сред онези, които се изповядват като последователи на Христос. Мнозина ревностно участват в светски, деморализиращи забавления, които Божието слово забранява. Така те прекъсват връзката си с Бог и се нареждат сред любителите на удоволствията на света. Ако Бог представи греховете им пред тях, както се появяват пред Него, те ще се изпълнят със срам и ужас.

И кое е причинило това обезпокоително състояние? Мнозина са приели теорията на религиозната истина, но не са били обърнати към нейните принципи. Наистина са малко онези, които изпитват истинска скръб за греха; които имат дълбоки, пронизателни убеждения за покварата на греховното естество и се опитват дори да ходят, както е ходил Христос. Сърцето от камък не се заменя със сърце от плът. Каменното сърце не е променено в едно сърце от плът. Малцина желаят да паднат върху скалата и да се съкрушат.

Каква превъзходна любов и снизхождение, че когато няхаме претенции за божествена милост, Христос беше готов да се заеме с нашето изкупление! Но нашият велик Лекар изисква от всяка душа несъмнено послушание. Ние никога не трябва да предписваме за собствения си случай. Христос трябва да контролира изцяло нашата воля и действие, иначе няма да се заеме заради нас.“ *Знамения на времето, 14 юли 1887*

„Стоим на границата на вечния свят. Очакваме славното явяване на нашия Господ. Нощта преваля, денят е близо. Когато осъзнаем величието на изкупителния план, ще бъдем много по-смели, себепожертвувателни и посветени, отколкото сме сега.

Предстои ни голяма работа, която трябва да извършим преди успехът да увенчае усилията ни. Необходими са решителни реформи в нашите домове и църкви. Родителите трябва да работят за спасението на децата си. Бог ще работи заедно с нас, помагайки ни в нашите усилия, когато извършим това, което ни е поверил и ни е направил способни да извършим. Но поради нашето неверие, светски дух и мързел, купени със скъпоценна кръв души във всяко кътче на нашите домове умират в греховете си, и то умират не предупредени. Така ли винаги ще тържествува Сатана? О, не! Светлината, отразена от голготския кръст, сочи, че трябва да бъде извършено по-велико дело от това, на което четите ни са били свидетели.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 374, 375*

5. БРАТСКА ЛЮБОВ

а. Като се има предвид факта, че всички човешки същества са различни, как трябва да се отнасяме един към друг? Римляни 14:7-13

„Всяко общуване в живота изисква самоконтрол, търпение и съчувствие. Ние се различаваме толкова много един от друг по склонности, навици и възпитание, че разбиранията ни за нещата не съвпадат. Преценяваме различно. Разбирането ни за истината, идеите ни по отношение на живота не са във всички отношения едни и същи. Няма и двама души, чийто опит да е еднакъв във всяко отношение. Изпитанията за едни не са изпитания за други. Задълженията, които един носи леко, са за друг крайно трудни и притесняващи.

Човешкото естество е толкова крехко, толкова невежо, толкова податливо на криво разбиране, че всеки трябва да бъде внимателен в оценката, която дава за другия. Ние малко знаем за влиянието на нашите постъпки върху другите. Това, което казваме, може да ни изглежда съвсем незначително, но, ако очите ни можеха да се отворят, щяхме да видим, че от него са зависили най-важни резултати за добро или за зло.“ *Служители на евангелието, с. 403*

б. Как Господ вижда онези, които причиняват разделение в Неговата църква - и как само можем да постигнем единство както в семейството, така и в църквата? Притчи 6:16-19; Колосяни 1:27, 28

„Причината за несъгласията в дома и в църквата е отделянето от Христос. Ако отидем по-близо до Него, ще бъдем по-близо и един до друг. Тайната на истинското единство в църквата и в семейството не е дипломатията, умелото ръководство или свръхчовешките усилия за преодоляване на трудностите, а единството с Христос. (...)

Колкото по-близо отиваме до Христос, толкова по-близо ще бъдем и един до друг. Бог бива прославян, когато Неговият народ се обедини и действа единно.“ *Дом и семейство, с. 164*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какъв пример давам на приятелите и семейството относно земната власт?
2. Обяснете баланса на почитане небесното Величество преди всичко.
3. Как може моето отношение да възпрепятства Божия Дух в живота ми?
4. Какви действия трябва да предприема в подготовка за завръщането на Христос?
5. Как ще се променят взаимоотношенията ми с другите, когато изцяло търся Христос?

Едно финално наследство чрез вяра

ТЕКСТ ЗА ЗАПАМЕТЯВАНЕ: **А Бог на надеждата да ви изпълни с пълна радост и мир във вярването, тъй щото чрез силата на Светия Дух да се преумножава надеждата ви. (Римляни 15:13)**

„Мои братя и сестри, дръжте ума си съсредоточен върху Исус. Поддържайте сърцето издигнато в молитва към Бога. Гледайте Исус и какво Той претърпя и страда за нас, че да можем да имаме живот съизмерим с живота на Бога.“ *Писма и ръкописи, т. 21, ръкопис 95, 1906*

Препоръчвани четива: По стъпките на Великия Лекар, с. 366 – 375 (*Една по-висша опитност*)

Неделя

20 март

1. ГРАДЕНЕ СМЕЛО

а. Как най-ефективно се подкрепяме един друг? Римляни 14:19

„Исус никога не Си осигуряваше спокойствие чрез компромис. Сърцето Му преливаше от любов към човечеството, но Той никога не показваше снизхождение към техните грехове. Той беше техен приятел и не можеше да мълчи, когато виждаше как излагат душите си - душите, които Той бе изкупил със Своята кръв. Той полагаше труд, за да бъде човекът верен на себе си, верен на по-висшите си и вечни интереси. Христовите служители са призвани да вършат същата служба и те трябва да се пазят да не би от желание да избегнат разногласията да станат предатели на истината. Те трябва да се стремят към онова, „което служи за мир и назидание“ (Римл. 14:19). Но истински мир не се придобива чрез правене на компромиси. Не може човек да е верен на принципа и да не възбужда съпротивление. Няма духовно християнство без опозиция от страна на чадата на тъмнината. Но Исус каза на учениците си: „Не бойте се от онези, които убиват тялото, а душата не могат да убият!“ Божиите верни чада не трябва да се боят от човешката сила или от враждата на Сатана. Техният вечен живот е осигурен в Христос. Те трябва да се боят само от това, да не станат предатели на истината и изменят на Бога.“ *Животът на Исус, с. 283, 284*

2. ХРИСТОПОДОБИЕ

а. Като членове на Христовото тяло, коя отговорност всеки от нас пренебрегва твърде често? Галатяни 6:1, 2; Римляни 15:1, 2

„Поддържала съм и все още поддържам близостта с братя и сестри, провинили се в сериозни грехове, които и досега не виждат греховете си, както Бог ги вижда. Но Господ ги търпи, защо да не ги търпя аз? Той ще продължава да работи с Духа в тях, за да отвори сърцата им да видят като апостол Павел извънредната тежест и зловредност на греха.

Ние малко познаваме сърцата си и едва ли чувстваме нуждата си от Божията милост. Затова притежаваме толкова малко от онова нежно състрадание, което Исус проявява към нас и което ние трябва да проявяваме един към друг. Нека да помним, че нашите братя са слаби, грешащи смъртни хора като нас. Да предположим, че някой брат поради непредпазливост е бил победен от някое изкушение и противно на обикновеното си поведение е действал неправилно, как да се постъпи с него? От Библията научаваме, че хора, които Бог е използвал за велико и добро дело, са извършили и сериозни грехове. Господ не ги е отминавал не изобличени, но не ги е и отстранявал. Когато са се покаявали, Той им е прощавал милостиво, откривал им е присъствието Си и е работил чрез тях. Нека бедните, слаби, смъртни хора размислят колко много се нуждаят от Божията милост и от състраданието и дълготърпението на брат си. Нека внимават как съдят и обвиняват другите.“ *Свидетелства към църквата, т. 5, с. 237*

б. Опишете примера, който нашият Учител ни е дал? Римляни 15:3

„Макар да беше в света, Той (Исус) не беше от света. За Него беше постоянна болка да се докосва до враждата, покварата и нечистотата, които Сатана бе вмъкнал; но Той имаше да извърши едно дело и да доведе човека до хармония с изпълнението на Божията план, и да свърже земята с Небето. Исус не считаше никаква жертва за твърде голяма за постигането на тази цел. Той „бе във всичко изкушен като нас“. Сатана стоеше готов да го нападне на всяка крачка, подхвърляйки Му своите свирепи изкушения; но Той „грех не е сторил, нито се е намерило лукавство в устата Му“. (...)

Докато се отвращаваше от греха, Той плачеше от състрадание към грешника. Не угаждаше на Себе Си. Величието на небето се облече с човешкото естество на едно дете. Това е характерът на Христос. Вървим ли по Неговите стъпки?“ *Пак там, с. 414, 415*

3. НАДЕЖДА ДА СИЯЕ НАПРЕД

а. Когато сме измъчвани от тъмнина, къде е нашата надежда? Римляни 15: 4, 13

„Бедна, трепереща, душо, облегни се на Божиите обещания. Ако постъпиш така, оковите на неприятеля ще се строшат, нашепванията му няма да имат сила. Не слушай шепота на врага. Освободи се умъчнена душо. Бъди смела. Кажу на бедното си отчаяно сърце: Надявай се на Бога. Аз още ще Го славослова. Той е помощ на лицето ми и Бог мой.“ Знаем, че Бог те обича. Довери Му се. Не мисли за тези неща, които носят тъга и мъка. Остави всяка неприятна мисъл и мисли за скъпоценния Исус. Размишлявай за Неговата сила да спасява, за неумиращата Му несравнима любов към тебе, да, към тебе.“ *Свидетелства към църквата, т. 2, с. 262, 263*

б. Каква трябва да бъде целта на нашата дружба с Христос? Римляни 15:5-7

„След като Христос направи такава огромна жертва, за да спаси хората и да ги доведе до единство помежду им, както Той бе едно с Отец, коя жертва от страна на Неговите последователи би била твърде голяма, за да опазят това единство?

Ако светът вижда съвършена хармония в Божията църква, това би било мощно доказателство в полза на християнската религия.“ *Пак там, т. 4, с. 20*

в. Как трябва тази благословена опитност да се разшири? Римляни 15:8-12, 16

„Господ е заявил, че ще бъдат събрани не само езичниците, но и евреите. (...) Евреи има навсякъде и на тях трябва да бъде проповядвана истината. Мнозина от тях ще дойдат до светлината и ще проповядват неприменимостта на Божия закон с удивителна сила. Господ Бог ще работи. Той ще върши чудни неща в правда.“ *Евангелизъм, кн. 3, с. 130*

„Павел учеше, че вярващите трябва да бъдат осветени чрез Светия Дух (Римл. 15:16). А какво е делото на Светия Дух? Исус каза на Своите ученици: „А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви упъти на всяка истина“ (Йоан 16:13).“ *Великата борба, с. 386*

4. РАЗПРОСТРАНЯВАНЕ ИСТИНА, НЕ ЛЪЖА

а. Към края на посланието си за какво предупреди Павел вярващите в Рим? Римляни 16:17-19 Как възниква този проблем днес?

„Брат Дж. е измамен, а същевременно мами и други. Основната му тема е освещението, макар че сърцето му не е право. Умът му е раздвоен. Няма котва, за която да се държи, и се лута наоколо без твърдо установена вяра. Голяма част от времето му е посветена на разказването на една или друга история, чието предназначение е да отвлича и поклаща умовете. Има много да говори за съпруга ми, за мене и срещу виденията. Позицията му бе: „Разкажете (...) и ние ще разкажем чутото.“ Не знае на кого служи. Сатана го използва, за да хвърли умовете в смут. Дори малкото влияние, което притежаваше, бе използвано, за да настрои хората срещу третата ангелска вест. (...) Бог ще отвори очите на искрените, за да разберат жестоката дейност на тези, които разпиляват и разделят. Той ще отбележи хората, причиняващи разделения и така всяка искрена душа ще може да се изплъзва от сатанинската клопка.“ *Свидетелства към църквата, т. 1, с. 290*

б. Защо можем да вървим напред, гледайки напред с надежда? Римляни 16:20

„Докато Христос се появи в небесните облаци със сила и голяма слава, хората ще стават все по-извратени по дух и ще се обръщат от истината към басните. За църквата ще дойдат тежки времена. Ще пророкува във вретеще. Но макар да се сблъсква с ереси и преследвания, макар че ще трябва да се бори с невярващи и отстъпници, все пак с Божията помощ ще смаже главата на Сатана. Господ ще има един народ, твърд като стомана, с вяра - непоклатима като гранитна скала. Те ще бъдат Негови свидетели в света, Негови инструменти за извършване на специалното велико дело за деня на Неговото явление.

Евангелската вест не може да спечели и едничка душа за Христос, не може да намери път към нито едно сърце, без да смаже главата на Сатана. Когато пленникът се отскубне от хватката и се освободи от потисничеството, тиранинът е победен. Издателствата и публикациите са инструменти в Божията ръка за разпращане скъпоценната светлина на истината до всеки език и народ. Тази светлина достига до езическите земи и постоянно атакува суеверията и всеки възможен грях.“ *Пак там, т. 4, с. 556, 557*

5. ВЕЧНАТА УДИВИТЕЛНА ТАЙНА

а. Как трябва да ценим още по-предано разкриването на тайната на изкуплението? Римляни 16:25-27

„От първото намекване за надежда при изречената в рая присъда, до онова прекрасно обещание на Откровението: те ще „гледат лицето Му и името Му ще бъде на челата им“ (Откр. 22:4) тежестта на всяка книга и всеки пасаж на Библията е разглеждането на тази чудесна тема – издигането на човека – силата на Бога, Който ни дарява победата чрез нашия Господ Исус Христос“ (1 Коринтяни 15:57). Който схване тази мисъл, има пред себе си безкрайно поле за изучаване. Той има ключа, който може да отключи цялата съкровищница на Божието слово.

Науката за изкуплението е науката на всички науки. Тя е науката, която изучават ангелите и съществата от не падналите светове; науката, която поглъща вниманието на нашия Господ и Спасител; науката, която влиза в плана на Бога, „която е била умълчавана от вечни времена“ (Римл. 16:25); науката, която ще съставлява учението на спасените от Бога през безкрайните векове. Това е най-висшето учение, с което могат да се занимават човеците. То развива ума и въздига душата, както никое друго.“ *Възпитание, с. 132, 133*

„И в нашия земен, ограничен от греха живот, най-голямата радост и най-висшето възпитание се крият в служенето. Също и в бъдещето ни състояние, което не ще е спъвано от ограниченията на грешното човешко естество, нашата най-голяма радост и най-висше възпитание ще се намират в служенето – свидетелстването, и като свидетелстваме ще получаваме нови познания по отношение „богатствата на славата на тази тайна“, „която е Христос във вас, надеждата на славата.“ *Пак там, с. 342*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Как мога да изградя други по-ефективно с моя разговор?
2. Когато забелязвам недостатъци в другите, каква трябва да бъде молитвата ми?
3. Какво можем да направим, за да преуспява и се засилва нашето общение с Христос?
4. Защо злословенето и клюките са толкова вредни за църквата?
5. Назови някои от най-големите радости в бъдещето.

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ЯНУАРИ	ФЕВРУАРИ	МАРТ
1 - 17:03 ч.	5 - 17:44 ч.	5 - 18:21 ч.
8 - 17:09	12 - 17:53	12 - 18:29
15 - 17:17	19 - 18:03	19 - 18:38
22 - 17:26	26 - 18:12	26 - 19:46
29 - 17:35		

Корекция на залезите в минути
за някои градове в България (спрямо София)

Благоевград	+ 1	Плевен	- 5
Бургас	- 17	Пловдив	- 6
Варна	- 18	Разград	- 13
В. Търново	- 9	Русе	- 10
Видин	+ 2	Силистра	- 16
Враца	- 1	Сливен	- 12
Габрово	- 8	Смолян	- 6
Добрич	- 18	Ст. Загора	- 9
Кюстендил	+ 3	Търговище	- 13
Кърджали	- 8	Хасково	- 9
Ловеч	- 6	Шумен	- 14
Монтана	0		

Събота, 2 април 2022 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветление и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще започнем изучаването на книгата „Вест към младите“ от Елън Уайт. Посочените страници са от първото издание на книгата.

ЯНУАРИ

	стр.
1 1. Изграждане характер за вечността	5
8 3. Старание да се угоди на Бога	15
15 6. Височини, които могат да се достигнат	21
22 9. Съдружие с Бога	28
29 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	

ФЕВРУАРИ

5 12. Особените усилия на Сатана	36
12 15. Душевният храм	42
19 18. Съвет до една разглезена дъщеря	49
26 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	

МАРТ

4 22. Предупреждение против скептицизма	56
11 24. Напред	64
18 26. Борбата на вярата (до статия 30)	69
25 БЛАГОДАРСТВЕН ЧАС	

ЯНУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Събота	Псалм 121	Залез: 17:03 ч.
2	Неделя	Псалм 49:3	Притчи 19:21, 23
3	Понеделник	Пл. Еремиев 3:21-26	Матей 13:36-40
4	Вторник	2 Петрово 1:5-11	Захария 9:16, 17
5	Сряда	1 Царе 2:2, 3, 9	Псалм 51:6, 7, 10-12
6	Четвъртък	Йоан 17:20-24	Езекийл 18:26-28
7	Петък	Матей 28:18-20	Молитвен час
8	Събота	2 Летописи 6:28-31	Залез: 17:09 ч.
9	Неделя	2 Коринтяни 9:6-11	Йоан 15:18, 19
10	Понеделник	Псалм 68:19, 20	Лука 8:22-26
11	Вторник	Левит 20:22-24, 26	Псалм 55:16, 17
12	Сряда	Псалм 17:1-3, 15	Амос 7:4-6
13	Четвъртък	Псалм 3:4, 5, 8	Псалм 56:3, 8
14	Петък	Евреи 10:19-25	Молитвен час
15	Събота	Езекийл 37:26-28	Залез: 17:17 ч.
16	Неделя	Псалм 17:6-8	Притчи 19:21, 23
17	Понеделник	2 Летописи 6:14, 21	Галатяни 55:22
18	Вторник	Псалм 30:2, 4, 5	Исаия 65:17, 18
19	Сряда	Йоан 9:4	Псалм 55:22
20	Четвъртък	1 Летописи 16:19-25	Пл. Еремиев 3:54-57
21	Петък	Псалм 68:19, 35	Молитвен час
22	Събота	Псалм 42:1, 2, 4, 5	Залез: 17:26 ч.
23	Неделя	2 Летописи 7:13, 14	Исаия 26:7-9
24	Понеделник	Псалм 91:1-8	2 Коринтяни 1:12
25	Вторник	Лука 16:9-13	Псалм 57:1,2
26	Сряда	Псалм 143:6-8	Притчи 19:21, 23
27	Четвъртък	Псалм 119:76, 77	Пл. Еремиев 3:39-42
28	Петък	Галатяни 5:16-18	Молитвен час
29	Събота	Псалм 100	Залез: 17:35 ч.
30	Неделя	Йоан 12:35, 36	Колосяни 3:1-4
31	Понеделник	Псалм 32:7, 8	Римляни 15:12, 13

ФЕВРУАРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Вторник	Лука 17:5, 6	Псалм 138:7, 8
2	Сряда	Псалм 97:10-12	Евреи 12:1-3
3	Четвъртък	2 Петрово 3:3-10	Псалм 44:17, 18, 26
4	Петък	Йоан 15:12-17	Молитвен час
5	Събота	Матей 13:18-23	Залез: 17:44 ч.
6	Неделя	2 Летописи 6:28-31	Галатяни 5:13, 14
7	Понеделник	Римляни 13:11-14	Яков 2:12, 13
8	Вторник	Псалм 88:1-3, 13, 18	Псалм 42:1, 7, 8, 11
9	Сряда	Втор. 11:13, 14, 11	Исая 26:20, 21
10	Четвъртък	Лука 8:14, 15	Галатяни 6:2-4
11	Петък	Исая 2:1-3, 5	Молитвен час
12	Събота	Йоан 17:17-24	Залез: 17:53 ч.
13	Неделя	Псалм 59:16, 17	Псалм 119:164-168
14	Понеделник	Исая 26:7-9	1 Коринтяни 3:16, 17
15	Вторник	Лука 1:35-37	Матей 5:43-48
16	Сряда	Тит 3:5-8	Псалм 145:1-5
17	Четвъртък	1 Йоаново 2:28	Агей 1:5-7, 9, 10
18	Петък	Захария 8:13, 16, 17	Молитвен час
19	Събота	Втор. 26:16-19	Залез: 18:03 ч.
20	Неделя	Матей 11:12	Йоан 15:18, 19
21	Понеделник	Псалм 121	Римляни 15:4, 13
22	Вторник	Исая 33:2	Притчи 3:21-26
23	Сряда	Римляни 8:26-28	Исая 33:20-24
24	Четвъртък	Ис. Навин 24:14-16	Псалм 91:1-8
25	Петък	4 Царе 18:5-7	Молитвен час
26	Събота	Матей 11:28-30	Залез: 18:12 ч.
27	Неделя	Псалм 32:7, 8	Йоан 6:47-51
28	Понеделник	Римляни 13:11-14	Псалм 22:11, 4, 5

МАРТ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	Вторник	2 Коринтяни 9:6-11	2 Коринтяни 7:1
2	Сряда	Втор. 10:12-18	Псалм 17:8, 9, 14, 15
3	Четвъртък	Йоан 17:14-19	Псалм 42:1, 2, 5, 6
4	Петък	Исаия 35:3, 4, 10	Молитвен час
5	Събота	Агей 1:5, 9, 10	Залез: 11:21 ч.
6	Неделя	Псалм 118:4-8	Лука 18:1-8
7	Понеделник	Еремия 14:7-9	Йоан 3:16-18
8	Вторник	Ефесяни 2:8-10	Псалм 25:14-17
9	Сряда	Наум 1:2, 2, 3, 7	Даниил 19:17-19
10	Четвъртък	Псалм 27:1-5	Псалм 119:173-176
11	Петък	Йоан 3:19-21	Молитвен час
12	Събота	Йоан 6:35, 37	Залез: 18:29 ч.
13	Неделя	Псалм 37:39, 40	Исаия 40:26-29
14	Понеделник	Филипяни 1:9-11	Псалм 31:23, 24
15	Вторник	Псалм 19:13, 14	2 Летописи 6:28-31
16	Сряда	Неемия 9:19-21	Лука 11:39-41
17	Четвъртък	Софония 2:1-3	Псалм 68:19, 20, 34, 35
18	Петък	Йоан 6:63, 64	Молитвен час
19	Събота	Псалм 92:1, 2, 15	Залез: 18:38 ч.
20	Неделя	Битие 35:2, 5	Йов 33:14-18
21	Понеделник	1 Царе 18:14	Второзаконие 4:7-9
22	Вторник	Псалм 145:15-20	Псалм 43:3, 4
23	Сряда	Лука 17:26-30	Галатяни 5:13, 14
24	Четвъртък	2 Коринтяни 9:6-11	Марк 11:22-26
25	Петък	Псалм 147:12-14	Молитвен час
26	Събота	Еремия 31:7, 31-34	Залез: 19:46 ч.
27	Неделя	Притчи 11:23-25	Рут 2:11, 12
28	Понеделник	Псалм 45:1-7	Лука 18:9-14
29	Вторник	Йоан 7:37, 38	Исаия 44:3, 21, 22
30	Сряда	Притчи 23:15-19	Матей 24:20-22
31	Четвъртък	Второзаконие 23:14	Псалм 119:116, 117

Дарения от първата събота

1 януари
за Плимутския
лидерски колеж
(стр. 4)

5 февруари
за подпомагане
социалните помощи
(с. 30)

5 март
за църквата в Кейлър,
Австралия
(с. 51)